

NY FORSKNING:
Elitestudier
går i arv

Debatt s. 17

AVVIST AV SIO:
For frisk —
og så for syk

Nyhet s. 4-5

**SLIK SKAL DE
STOPPE STUDENT-
FYLLA I KOLLEN**

Nyhet s. 6

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 73, utgave 5 | www.universitas.no | onsdag 13. februar 2019

**LINE (23) HAR
SCI-FI UNDER HUDEN:
— Fare for misbruk,
sier Datatilsynet**

Kultur s. 12-14

MENINGER

Redaktør:	Runa Fjellanger runa.fjellanger@universitas.no 901 59 831	Følg oss
Nyhetsleder:	Henrik Gjaever h.s.gjaever@universitas.no 986 70 257	www.universitas.no
Fotosjef:	Odin Drønen	facebook.com/UniversitasOslo
Desksjef:	Kari Eiring	twitter: @universitas_no
Nettredaktør:	Jonas Solgård	instagram: universitas_offisiell
		Tips oss
		tips@universitas.no

App-app-app, ligg unna

I ukens utgave av Universitas kan du lese om den nye appen til Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO), som får kritikk fra studenter så vel som Datatilsynet.

Skal du kjøpe noe fra en av SiOs mange kantiner og kaféer blir du nå bedt om å taste inn telefonnummeret ditt – uten videre forklaring. Har du først gjort dette én gang slipper du å gjøre det igjen. Med andre ord lagres informasjon om bankkortet ditt, som igjen knyttes til telefonnummeret.

Det viser seg at det er mulig å hoppe over inntastingen av mobilnummer, men dette opplyses det ikke om. Hvordan man gjør det er heller ikke direkte lett å forstå når du står i kassa på Tacoteket.

Det er fullt mulig at SiO gjør dette fullstendig uten onde hensikter, men det er fremdeles hårreisende at SiO – i en tid der personvern diskuteres mer enn noensinne – ikke skjønner at de må kommunisere dette tydeligere.

Et av formålene med å taste inn telefonnummer i kortautomatene er at klippekortene til SiO, som gir deg hvert 10. måltid gratis, fra nå av skal bli forbeholdt brukere av appen. Altså vil SiO kunne lagre informasjon om hvor og når du spiser hva, dersom du vil benytte deg av det kjærlomme tilbudet om et gratis måltid i ny og ne. Problemet forsterkes sett i lys av at SiO har det nærmeste man kommer et monopol på å servere mat på enkelte campus, som Blindern.

Gjør det i det minste tydelig at det er mulig å si nei til å dele taco-preferanser med SiO

Kravene til å opplyse om hva som kan og skal lagres av informasjon har blitt styrket det siste året, gjennom den mye omtalte EU-forordningen GDPR. Det er ikke godt å vite hvordan informasjonen om studenters kjøpsvaner lagres hos SiO, eller hva den brukes til, men det er vanskelig å se for seg at dette gjøres etter boken, i all den tid man blir bedt om å taste inn telefonnummer uten videre forklaring.

Trenger SiO å vite om du foretrekker dagens på Frederikke eller en nuddelsuppe på Ramen-Ya på tirsdager? Nei. Bør SiO få vite om du går på Deiglig før eller etter forelesninger? Nei. I en verden der det er stadig vanskeligere å bevege seg uten at informasjonen lagres av noen, burde SiO holde fingrene av fatet. Lurer de på hva studentene spiser eller hvilke tilbud de liker best? Spør studentene, og gjør det i det minste tydelig at det er mulig å si nei til å dele tacopreferanser med SiO.

Big TUI is watching

I ukens Universitas kan du lese at TUI-ansatte implanterer chipper med adgangskort i hendene sine. Vi erindrer å ha sett noe liknende på Netflix.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.	Daglig leder: simen.eriksen@universitas.no 22 85 33 36	Simen Eriksen
	Annonseansvarlig: geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69	Geir Dorp
	Besøksadresse:	Moltke Moes vei 33
	Post:	Boks 89 Blindern, 0314 Oslo
	Epost:	universitas@universitas.no
	Nettside:	www.universitas.no

Så lenge juristsønnen blir rekruttert til elitestudiene oftere enn murerens datter, har vi et klasseproblem.

Eplet faller altfor nært stammen

Elitestudier

Ida Wilstrup, journalist i Universitas

La oss være enige om én ting: Det aller smarteste du kan gjøre dersom du vil frem i verden, er å bli født på det riktige stedet, på det riktige tidspunktet. Norge i dag er et slikt sted. Men til tross for kortere distanse mellom rik og fattig sammenlignet med andre land, finnes det fortsatt grunnleggende systematiske ulikheter, som hovedsakelig gagnar eliten.

Akademikerbarn tar fortsatt opp flest plasser på det akademiske hurtigtoget, og gjennomfører universitetsstudier oftere enn sine studiekamerater med ikke-boklige foreldre, ifølge ny forskning. Thea Strømme og Marianne Hansen ved henholdsvis Oslomet og Universitetet i Oslo, påpeker i en ny avhandling at den sosiale skjevheten er særlig stor blant elitestudiene jus og medisin. Studier som tradisjonelt gir adgang til innflytelse og krever høyere karaktersnitt.

Paradokset er dette: Aldri før har så mange tatt en utdanning, men likevel er en overrepresentasjon av de som går på elitestudier fra høystående norske familier. Dersom utdanning er veien opp i den so-

siale og økonomiske stigen, hvorfor er det da fortsatt slik at juristsønnen oftere går i pappas profesjonelle fotspor enn andre sønner? Kanskje ligger svaret i begrepet kulturell kapital.

Det var den franske sosiologen, Pierre Bourdieu, som først fortalte om barn som hadde en oppsparing i form av kulturell kapital – en formue som ikke nødvendigvis kunne settes direkte inn på kontoen, men

som under de rette forholdene like fullt kunne veksles ut i velstand. For mens murerens datter kun kan veksle sine evner inn i gode karakterer, har elever med velutdannede foreldre en ekstra formue bestående av kulturelle koder, som de kan strø om seg og høste uforholdsmessig høye karakterer med. Disse brukes til å komme inn på høyere utdanning og veksles videre til penger på arbeidsmarkedet. På den måten lager kulturell kapital grobunn for den sosiale skjevheten

som blir gitt videre fra generasjon til generasjon. Problemet oppstår når rekrutteringen av visse akademikergrupper blir for sosialt skjev. Hvis alle dommerne i Norge er barn av jurister, påvirkes deres samfunnsperspektiv utvilsomt dommene. Usannsynlig scenario, sier du? Kanskje ikke. Ifølge Strømme og Hansen, har 30–50 prosent av alle som har studert jus i løpet av de siste 26 årene vært barn av de best betalte menneskene i Norge. Det er både

De som ikke er interessert i intellektuelle sysler blir overlatt helt til seg selv

Arkivaren

Historiske skråblikk av Jonas Solgård

Video til besvær

«Med 430 studenter og kun 300 plasser i auditoriet har kjemisk institutt vært nødt til å legge hodene i bløt». Løsningen ble «kjemi på video», eller rett og slett 2019 ekvivalenten av podcast. Å se forelesningen på video-opptak var derimot ikke alle like fornøyd med. «Lyden er så dårlig at det er vanskelig å få noen sammenheng i det foreleseren sier», sa Camilla Foss (20). Hun var også kritisk til den «hypermoderne» løsningen, nemlig fordi det ikke var mulig å stille foreleseren spørsmål dersom hun lurte på noe. Hvem hadde trodd at «kjemi på video» sin etterkommer skulle vise seg å bli akkurat den unnskyldningen studenter trengte for å bli liggende i senga en tung morgen?

Universitas, nr. 2, 1994

Hæ? Teknologi?

«Før man kan styre teknologien må man forstå og beherske den. [...] studenter har unike muligheter til å nyttiggjøre seg den nye datateknologien», skriver Universitas i 1994. Datamaskinen og den store «verdenswebben» er i fremmarsj, og Terje Rasmussen og Morten Søby mener det vil bli umulig å «leve avsondret fra teknologien». Og jammen hadde de ikke helt rett. «Datamaskinen vil snart være en like selvfølgelig del av din tilværelse som mat og klær», spår journalisten bak saken, og kunne ikke hatt mer rett. «[...] for eksempel hovedoppgaver kan lages interaktive, hvor lyd og levende bilder kan illustrere teksten», sier Rasmussen. Hæ? Snakker han om Powerpoint nå?

Universitas, nr. 2, 1994

ILLUSTRASJON: ØYVIND HOVLAND

skremmende og kritikkverdig. Et rettsapparat kommer kun til sin rett når hele befolkningen er representert. Derfor er det nødvendig med dommere fra mer ydmyke kår.

I 2006 innførte regjeringen Kunnskapsløftet, med mål om å forbedre læringsresultater for *alle* elever: «Alle skal gis de samme mulighetene til å utvikle evnene sine», ble det sagt. Samtidig viser tall fra Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet at blant yrkesfagelever er det kun 58 prosent som fullfører videregående opplæring. Med en ambisjon om å øke den sosiale mobiliteten i skolen, var regjeringens baktanke god. Men problemet er at sosial mobilitet ofte kun dytter de tradisjonelt skoleflinke opp den sosiale stigen. Når utdanningssystemet kun skaper like sjanser for lesehestene, blir de som ikke er

interessert i litterære, intellektuelle sysler, overlatt helt til seg selv. Disse blir på den måten nærmest fortalt at det er deres egen skyld at de ikke rykker seg opp sosialt.

Utdanningssystemets fokus på sosial mobilitet skaper derfor et forvridt bilde av at vi lever i et likestilt samfunn, hvor du selv avgjør hvorvidt du vil rykke opp i det sosiale hierarkiet. I realiteten legitimerer de et klassesamfunn med en privilegert utdannelseselite i spissen. På samme måte som murerens datter skal kunne bli lege, skal selvfølgelig også juristens sønn kunne bli elektriker. En Norstat-undersøkelse fra 2016 viste at syv av ti nordmenn mener yrkesfagene har lav status. Dette er problematisk. Når omgivelsene ikke tar yrkesfag på alvor, låses juristsønnen til forventningen om en fremtid som akademiker. Ved å oppprioritere praktiske fag

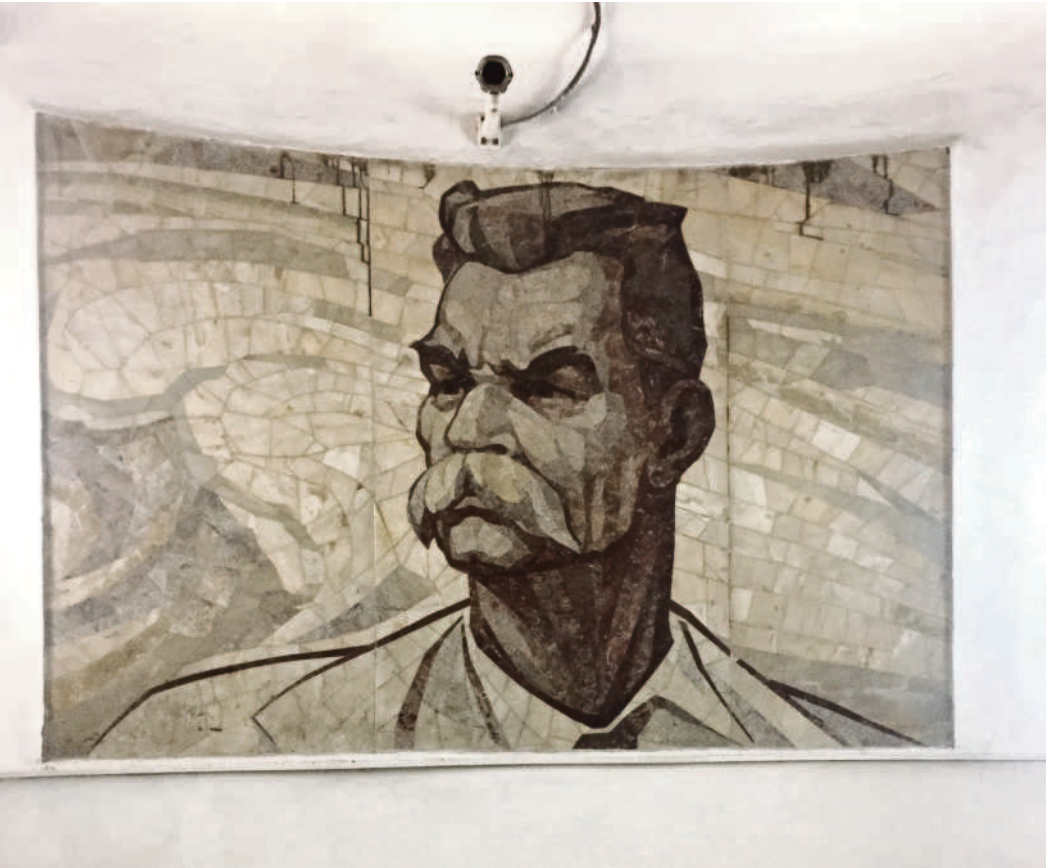
vil han stifte bekjentskap med disse fagene, og kanskje ta en utdanning, som stemmer bedre overens med hans faktiske interesser og potensial.

Til tross for høy sosial mobilitet, bekrefter Strømme og Hansens forskning at det norske elite-eplet lander altfor nært stammen. Hva gjør man så med det? Et konkret sted å begynne er kvoteordninger for førstegenerasjonsstuderende, som gjør det lettere for murerdatteren å komme inn på elitestudier. Samtidig må den håndverksmessige og praktiske fagligheten på alvor bli kvitt lavstatus-merkelappen. For det handler ikke om kun å stille gratis utdanning til rådighet for alle, men å utfordre ulikhetenes betydning i samfunnet.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Gina Grieg Riisnæs

Er mulig russerne har tatt «big brother is watching you»-konseptet litt for langt.

UNIVERSITAS

TIPS OSS:
tips@universitas.no

UTTEGNERE:
Aleksander Naug
Anna Torst Saatvedt
Solveig Bua Løken

DESKJOURNALISTER:
Andrea Kunz Skrede
Teresa Eltervåg Cissé
Jantra Hollum

KORREKTURSJEF:
Thea Rosef

Universitas støttes av Velferdstinget,
som står uten redaksjonelt ansvar.

«FIFA-gullet skal hem»

Det skriver den bergenske studentavisen Studvest om Anders Rasmussen (20), som er Branns første e-sport-signering. I tillegg til å studere økonomi og administrasjon på BI, er han nemlig NM-vinner i video-spillet FIFA. Nå skal han utvikle Branns satsing på e-sport innenfor fotballspillet FIFA, skriver Studvest. I desember spilte han sin første FIFA-landskamp noensinne. Den gikk mot Frankrike, der to av de fire franske spillerne har kontrakter med den franske toppklubben PSG og sponsoravtaler med store merker, ifølge Studvest. Norge vant kampen, og Rasmussen fikk bruk for sin beste strategi for å sørge for at nervøsiteten ikke tar overhånd: – Det handler om å ikke la begivenhetene komme til deg. Man må spille som om man var hjemme. Ellers går det ikke, sier han til Studvest.

Vulgær valentines-humor

Annenhvert år arrangerer Medisinstudentes Humanitæraksjon (Medhum) en innsamlingsaksjon til et veldedig formål. Innsamlingen til neste års aksjon har allerede begynt i form av rosesalg med anonyme kjærlighetserklæringer som leses opp for full latter i forelesningssalene. Rosene bærer med seg alt fra ømme «Glad i deg» til mer profane erklæringer som «Sett deg i ansiktet mitt» og «Til Marthe, blir så stiv av gulrøttene du spiser på lesesalen!». Avsenderne er ofte anonyme.

Hannah Weinmayer, leder av Medhums lokallag i Oslo, kan fortelle at tilbakemeldingene utelukkende er positive.

– Alle begynner å le. Det blir mye klapping og applaus.

Hun tror kanskje det er guttene som spøker mest i meldingene. Tross humoristisk innhold har Medhums roser tjent inn 5000 kroner på et par dager. Per Alf Brodal, professor Emeritus i Anatomi fikk besøk av rosebærerne i sin forelesning. Han mener rosene er et strålende initiativ.

– Medisinstudenter kan fremstå som litt innesluttete, det er fint at de er aktive på denne måten.

Selma var for frisk for SiO – og for syk

Da Selma Joyce Olsen (20) søkte hjelp hos SiO Psykisk helse fikk hun avslag av vidt forskjellige grunner.

Psykisk helse

tekst Lene Marita Berg Hermann og Ida Wilstrup
foto Vibeke Johannessen

– Jeg vet at jeg sliter når alt er nytt. Noen ganger kan det gå bra, mens andre ganger kan det bare si «pang».

Høsten 2018 flyttet Selma Joyce Olsen fra Bergen for å begynne på lektorutdanningen ved Universitetet i Oslo. Hun tok derfor kontakt med SiO Psykisk helse allerede i fadderuken.

Olsen har levd med angstplager siden barndommen. Hun kjenner både sykdommen og reaksjonsmønsteret sitt godt.

– Jeg tenkte at jeg ville være føre var. Jeg var så redd for å gå på enda en smell, så jeg ønsket å få samtaler med noen. Ikke nødvendigvis terapi, men bare en nøytral person å snakke med én gang i uken. Hva som helst.

Men kartleggingstimen hos SiO Psykisk helse ble ikke som hun hadde håpet. Her fikk hun beskjed om at det var vanlig at alle nye studenter var stresset i det første semesteret, og at hun var for frisk til behandling.

Kartleggeren nevnte raskt at Olsen kunne ta kontakt med SiO Rådgivning dersom det ble ille.

– Det sank litt i magen. Jeg hadde jo tatt mot til meg og gjort meg selv sårbar. Jeg er enig i at jeg der og da ikke var syk nok for behandlingstilbudet deres, men jeg tenker nå at de burde direkte henvist meg til SiO Rådgivning. For hva er egentlig terskelen for ille? Hvor syk må jeg være?

– For syk

Kartleggingstimen gjorde at Olsen følte hun ikke kunne bekymre seg for angsten.

– Per definisjon var jeg jo frisk. Jeg fikk ingen angstanfall, så jeg tenkte at det nok ville gå bra. De få angstanfallene jeg fikk i løpet av denne tiden var håndterbare.

Men utover høsten kom klumpen i halssenen. Symptomene var så fysiske at hun først trodde hun hadde fått bronkitt.

– Men jeg hostet jo ikke. Klumpen er bare angst og stress som har samlet seg opp gjennom høsten. Så jeg tok kontakt med SiO Psykisk helse igjen rett før eksamen i november. Jeg hadde jo fått beskjed om at jeg ikke var syk nok, så jeg spurte ikke direkte om behandling.

I mellomtiden hadde klumpen vokst seg større. På vei tilbake til Oslo etter jul fikk Olsen det største angstanfallet hun har hatt på flere år.

– Jeg fikk ikke puste og klarte ikke å komme meg på flyet. Jeg måtte på legevakten, og ble hjemme én uke til fordi angstanfallene bare hopet seg opp. Nå har jeg fått en ny angstdiagnose som heter panikkangstlidelse. Det er litt annerledes enn det jeg har hatt før.

I et siste desperat forsøk ba Olsen om en ny time hos SiO Psykisk helse. Men denne gangen var hun for syk for tilbudet deres, og ble i stedet anbefalt å kontakte spesialhelsetjenesten.

– Jeg tok det tungt at de nå sa jeg var for syk. På den ene siden er jeg enig i at jeg trenger mer enn den korttidsbehandlingen som de tilbyr, men på den andre siden føler jeg at det kunne vært så forebyggende om jeg bare hadde fått de samtalene jeg spurte om i begynnelsen av året, sier Olsen.

Hjelp fra uventet hold

Der SiO Psykisk helse ikke strakk til, kunne derimot Studentprestenes tilbud om ukentlige samtaler hjelpe. Det var det tanten til Olsen som tipset om da angsten sto på som verst.

– Studentprestene kan ikke behandle meg, men jeg finner mye trygghet i at jeg får snakket med noen fra uke til uke. Det handler ikke alltid om terapi, men om å ha en trygg relasjon til en nøytral person som du kan lufte bekymringer for. Det er veldig forebyggende.

SiO Psykisk helse foreslo også Studentprestene. Men forslaget kom ikke før i januar 2019, et halvt år etter første kartleggingstime.

– Jeg synes det er synd, for nå har det gått så langt at jeg trenger hjelp fra spesialhelsetjenesten. Det kunne vært unngått.

SiO legger seg flate

Direktør for SiO Helse, Trond Morten Trondsen, synes det er leit å høre at Olsen ikke fikk den hjelpen hun ønsket fra SiO Psykisk helse. Grunnet personvern kan han bare svare generelt på vegne av SiO Helse.

– Vi vet at selvhjelpsverktøy eller bare det å snakke med noen kan være til god hjelp. Da kan rådgivningstjenesten hos SiO eller Studentprestene være fine å snakke med.

Av de som har vært til inntakssamtale får 83 prosent tilbud hos en av SiO Psykisk helse sine psykologer.

– Det vil være noen studenter som trenger andre tilbud eller lengre oppfølgingsløp, og i noen tilfeller ansees ikke terapi som nødvendig, men da kan studenten ta kontakt igjen ved behov. Det sentrale er at studenten får et tilbud tilpasset sitt behov, enten

Panikkangstlidelse

- + Under et panikkanfall føler du en intens frykt, ofte så intens at du er redd du holder på å dø.
- + De vanligste symptomene er hjerte- bank, svette og pusteproblemer.
- + Panikkangst er hvis frykten for å få nye panikkanfall hindrer deg i å leve normalt og at du har vært plaget i mer enn en måned.

Kilde: Helsebiblioteket.no

SiO Psykisk helse

- + Er et gratis lavterskeltilbud for studenter som sliter med for eksempel angst, depresjon, eksamensnerver eller spiseforstyrrelser.
- + Tilbudet er i hovedsak korttidsterapi med individuell eller gruppebehandling hos psykolog, psykiater eller psykomotorisk fysioterapeut.

Kilde: SiO

dette er innenfor eller utenfor SiOs psykiske helsetilbud.

Trondsen understreker også at SiO Helse er opptatt av at studentene skal få best mulig hjelp, og at de er åpne for innspill til hvordan tilbudet kan bli bedre.

– Flaks

For mange kan det å søke hjelp sitte veldig langt inne. Olsen mener selv at en avvisning da kan være svært skadelig.

– Det at noen har manet seg opp til å komme og be om hjelp er et rop om hjelp i seg selv, sier lektorstudenten.

Heldigvis for SiO kjenner Olsen sin egen lidelse godt nok til å ta saken i egne hender.

– På mange måter var det flaks at det skjedde med meg. Jeg har vært i behandlingssituasjoner flere ganger før, og jeg har egentlig ikke vansker med å ta kontakt med fastlegen og spesialhelsetjenesten. Jeg er vant med det. Men hva med dem som ikke er det?

– Ville du anbefalt SiO psykisk helse til andre studenter?

– Det spørs. Jeg tror jeg ville sagt at de måtte smøre litt tykt på.

Skuffet: Lektorstudent Selma Joyce Olsen mener at SiO psykisk helse burde tatt henvendelsene hennes mer på alvor.

Vil forhindre studentfyll og Kollen-kaos

I fjor var en rekke studenter med på å skape kaos og farlige situasjoner i Holmenkollen etter det tradisjonsrike femmilsrennet. Nå jobber arrangørene for at det ikke skal skje igjen.

Kollen

tekst Mylena Kifle

Til tross for kaotiske tilstander og en rekke personskader etter fjorårets skifestival på Holmenkollen, gir ikke arrangørene seg med det første.

8. – 10. mars er det igjen duket for Holmenkollen Skifestival, arrangementet som i fjor endte i kaos.

– Det som gikk galt med arrangementet i fjor var en kombinasjon av veldig mange ting. Vi så en situasjon hvor mange mennesker samlet seg i marka og var berusede, dette førte til kaotiske situasjoner ved T-banesporet, sier Emilie Nordskar, kommunikasjonsjef i Holmenkollen Skifestival.

Mange studenter

Nordskar forteller at de har grunn til å tro at det var mange studenter blant publikum, og at de derfor bidro til det voldsomme kaoset som oppstod.

– Basert på beskjeder fra politiet og frivillige vet vi at det var mange unge mellom 18–25 til stede. Ut fra Facebookarrangementer vi har fulgt med på, så vi at det var mange studentmiljøer fra ulike institusjoner og byer som etablerte camper der.

Nordskar tror likevel ikke at studentene var verstingene.

Nye sikkerhetstiltak

– Det viktigste for oss har vært å ha et tett samarbeid med politiet, Ruter,

Sporveien og Oslo kommune. For oss som arrangører er det viktig å oppfordre publikum til å ta vare på seg selv og andre. Det vil også være økt vakthold.

Nordskar har ikke et nøyaktig tall på hvor mange flere politibetjenter som vil være til stede, men forteller at det vil være en økning fra 50 frivillige til omtrent 70.

– Transportendringer vil også være et av de sentrale tiltakene, dette vil publiseres på våre hjemmesider og nettsiden til Ruter. De oppfordrer også folk til å gå til fots eller på ski.

Nordskar mener at senere rennstart i fjor var en av de største årsakene til kaoset.

– I år vil femmila starte klokken ti. Hovedårsaken til at dette har vært viktig for oss å endre på

i år, er fordi vi tror det vil begrense alkoholkonsumet. Mange samler seg for rennstart i sentrum for noe som minner om 17. mai-frokoster. Når arrangementet starter klokken ti, vil de sannsynligvis ikke ha mulighet til det.

Etter femmila i fjor var det etterlatt enorme mengder søppel. Nordskar forteller at de måtte rydde opp 270 kubikk med søppel, tilsvarende 30 fulle lastebiler.

– Vi fokuserer mer på miljø i år. Det kommer til å være 15 nye avfallspunkter som skal stå plassert langs løypa. Målet er å gjøre det lettere og mer tilgjengelig å kaste søppel.

Oppfordrer til alkoholfritt

– Så vidt jeg vet er det ikke lov å drikke på et offentlig sted. Politiet har ansvaret for å kontrollere det, ikke vi. Vi oppfordrer alle til å ta med Solo og vorterøl, ikke spritflasker. Da blir det en mye hyggeligere opp-

levelse for alle.

Nordskar understreker at de håper mange fortsatt vil komme.

– Enkelte publikummere i marka må roe seg litt ned og oppføre seg ordentlig, men vi vil jo at skiglade folk skal besøke festivalen for å skape den unike stemningen.

universitas@universitas.no

Folkefest: Hvert år samles tusenvis av nordmenn til festligheter ved skiløypene på Holmenkollen.

FOTO: HOLMENKOLLEN SKIFESTIVAL

Kan bli Norges mektigste studentpolitiker

Om to måneder skal Norsk studentorganisasjon velge Håkon Randgaard Mikalsens etterfølger. Nå har Velferdstinget-leder Maya Sol Sørsgård meldt seg på kampen.

NSO

tekst Jonas Solgård

– Å stille til leder for NSO er ikke en avgjørelse man tar på dagen. Dette har jeg tenkt nøye og lenge på, sier Sørsgård til Universitas.

Hun er allerede valgt inn i Norsk studentorganisasjons (NSO) sentralstyre ut 2019, og sikter nå på å ta over toppjobben.

Sørsgård har studert internasjonale relasjoner på Nord Universitet, kommunikasjonsledelse på Handelshøyskolen BI, og har

vært aktiv i Velferdstinget i Oslo og Akershus (VT) siden 2016.

Det var nettavisen Khrono som først omtalte Sol Sørsgårds kandidatur.

– Sunn uenighet

I januar annonserte Fam Karine Heer Aas at hun også kom til å stille som lederkandidat, og andre potensielle konkurrenter har frem til 9. mars til å melde sitt kandidatur.

Sol Sørsgård sier til Universitas at hun ønsker å skape et trygt miljø, hvor det skal være naturlig å gå på talerstolen for å snakke

om sine hjertesaker.

– Vi må ha forum hvor vi kan oppfordre til sunn uenighet og diskutere i trygge former. NSO må være for alle, ikke bare for de som lever og andrer for sakspapirer, sier hun.

Bodøværingen ønsker seg også økt bevissthet blant studentene. Hun mener det er for mange som ikke vet hvilke muligheter som finnes etter endte studier.

– Vi må styrke fokuset på studenter og karriere. Her må blant annet nærings- og arbeidslivet se til studenter som de ressursene vi er, sier Sørsgård.

Hun etterlyser flere muligheter mens studiet pågår, slik at studenter tidlig kan få verdifull erfaring.

– Det må skapes muligheter for større samarbeid mellom utdanningsinstitusjoner og næringslivet. For eksempel ved å tilby flere relevante internships eller invitere fremtidige arbeidsgivere inn i studiehverdagen i høyere grad enn det blir gjort nå.

– Ikke bare én løsning

Ved forrige studentvalg på Universitetet i Oslo (UiO) var oppslutningen kun på litt over 16 prosent. Sol Sørsgård vil ikke si noe om en enkelt institusjon, og er klar på at de som ønsker å engasjere seg må få muligheten til det.

– Hvor aktive studentene er varierer fra institusjon til institu-

sjon, det samme gjelder hva de engasjerer seg for. Det vil derfor ikke finnes én løsning til å få flere engasjerte studenter, hverken innenfor studentpolitikk eller studentforeninger. Alle som ønsker å ha en aktiv studenthverdag må ha muligheten til det, sier hun.

VT-lederen sier også at hun ønsker å involvere de mange medlemslagene i NSO i større grad, skulle hun bli valgt.

– Medlemslagene i NSO er ekstremt dyktige og ressurssterke mennesker som kan flytte fjell. Dette må vi utnytte bedre for å kjempe de store kampene, som for eksempel reversering av konverteringsordningen og økt studiestøtte, sier hun.

universitas@universitas.no

Dette kan student- lederne smile for

Bedre boforhold, mer pedagogisk undervisning og tettere oppfølging. Her er studentpolitikken seire i 2018.

Studentpolitikk

tekst Jakob Fosslund Dietz og
Nora Aschim

De jobber iherdig for å gjøre studenthverdagen din bedre. Samtidig lurar du på hva de egentlig driver med. Universitas har snakket med de sentrale studentpolitiske organene: Studentparlamentene ved UiO og Oslomet, Velferdstinget i Oslo og Akershus og Norsk studentorganisasjon (NSO) om hva deres viktigste gjennomslag i 2018 var.

Pedagogiske forelesere

Håkon Randgaard Mikalsen, leder i NSO, framhever gjennomslag for 3000 nye studentboliger i 2019, pedagogisk krav til forelesere, og Kunnskapsdepartementets forslag om å lovfeste studentom-

bud ved universiteter, høyskoler og fagskoler.

– Det har blitt laget en ny langtidsplan for forskning og høyere utdanning, der utdanning får mer plass enn tidligere. Forskning har vært veldig dominerende, men vi ser nå at høyere utdanning blir satt mer i søkelyset, sier Mikalsen.

Videre på NSOs agenda står økt studiestøtte. I en undersøkelse fra NSO og Finans Norge sier to av ti studenter at de benytter seg av kredittkort for å dekke basisutgifter.

– Jeg frykter at dette er noe studenter kan måtte komme til å gjøre med de høye strømprisene som er nå. Så økt studiestøtte er fortsatt vår viktigste sak.

Bedre bosituasjon

Maya Sol Sørgeard, leder i Velferdstinget, trekker fram den

positive utviklingen rundt studentboliger.

– Vennepar kan nå søke om å bo i dublett hos SiO, sier hun.

I et dublett kan to personer ha separate rom, men dele kjøkken og bad. Det er et godt tiltak for to venner som vil bo sammen og ønsker et alternativ til det private markedet, mener Sørgeard.

Hun er også fornøyd med et gjennomslag for studenters naturlige transportmuligheter.

– Nattbuss i fadderukene blir nå fast ordning! Vi er veldig fornøyd med at nattbusslinja N18 er utvidet betraktelig. Dette er en avgjørelse Ruter tok etter oppfordring fra Velferdstinget, sier Sørgeard.

Bærekraftig Oslomet

Bjørn Harald Hegreberg Garborg, leder av Studentparlamentet ved Oslomet, er fornøyd med gjennomslag som bedre pante- muligheter, og et eget innendørs sykkelkurs på campus Pilestredet for studentene.

Fysisk og psykisk helse knyttet til rusproblematikk er også

viktig for Studentparlamentet ved Oslomet.

– Et annet viktig gjennomslag vi har fått gjennom er et rusdokument som vi fikk endret fra å kun gjelde regler for studenter og arrangementer med alkohol, til å inkludere ansvaret Oslomet har for studenter som sliter med rusproblematikk, sier han.

Kjønnskvolter

Susann Andora Biseth-Michelsen, leder av Studentparlamentet ved UiO, er fornøyd med utviklingen for oppfølging av studentene.

– De største gjennomslagene vi har hatt er blant annet at UiO får innføre positiv særbehandling, i form av kjønnspon- g, av mannlige søkere til psykologi- studiet, sier hun.

– Vi har også fått gjennomslag for et meritteringssystem, sensorveiledning til alle eksame- ner, og at studentene skal få mer oppfølging og flere tilbakemel- dinger.

universitas@universitas.no

Tilbudsguiden

AVIS

Dagsavisen
Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

KLASSEKAMPEN

FÅ KLASSEKAMPEN TIL STUDENTPRIS:
Fra kun 105,- i måneden.

Se Klassekampen.no/student
eller ring oss på 21 09 30 01.

PRØV GRATIS og uforpliktende
i tre uker ved å sende
SMS: ABO 3381 til 1960.

MORGENBLADET

abo@morgenbladet.no

www.morgenbladet.no
Tlf: 23 33 91 80

50 % studentrabatt på Morgenbladet

Bestill her:
www.morgenbladet.no/student

LEGE

Lei av å vente på legen?

- Studentvennlige priser
- Bred kompetanse
- Drop-in og kort ventetid
- Åpent alle dager

Vi er der når du trenger oss!

Aker Brygge Legesenter
Stranden 89
0250 Oslo

kontakt@akerbryggelegesenter.no
Tlf: 92 300 200

www.akerbryggelegesenter.no

MUSEUM

Norsk Teknisk Museum
Kjelsåsveien 143
0491 Oslo

Et eldorado for utforskende
i alle aldre.

Husk SENT m/fiksefest 14.februar
(18 år, kl. 19-23)

Studentbillett kr 100,-

Tlf: 22 79 60 00
www.tekniskmuseum.no
Facebook: Tekniskmuseum

Velkommen til oss!

Ny SiO-app slaktes av studenter

Tasting av telefonnummer på betalingsterminal og manglende funksjonalitet gjør at flere studenter irriterer seg når SiO går over til ny app.

SiO

tekst Rasmus Gorset Berg
foto Vibeke Johannessen

Stipendiat ved UiO Stian Jessen spurte forrige torsdag følgende via Twitter:

«Hei @SiOStudentliv hvorfor spør betalingsterminalene deres på Frederikke om mobilnummeret til kunden uten å forklare hva dere skal med det eller gi tydelig mulighet til å ikke oppgi. Hvor/hvordan lagres dette og hvorfor trenger dere det?»

Han og matematikkstudent Mathias Lohne er blant flere studenter som har reagert på dette.

Manglende informasjon

Hverken Jessen eller Lohne bruker appen «Mitt SiO» og synes det var rart at de måtte taste inn telefonnummer for å kjøpe mat i en av restaurantene

i Frederikkebygningen ved Universitetet i Oslo (UiO).

– Det var altså på bankterminalen man ble bedt om å taste inn telefonnummer, og da tenker jeg med en gang det er noe seriøst, som en ny type reserveløsning, altså at noe har blitt feil med betalingen, forteller Jessen.

Lohne forklarer at han aldri har opplevd å måtte gjøre dette noe som helst sted for å få lov til å handle. Han forteller at han forsøkte å trykke «avbryt» den første gangen det skjedde, men at hele ordren da ble kansellert.

– Så vidt jeg kunne se var det ingen vei utenom, sier han.

Han forklarer at han i ettertid ikke har blitt spurt om å taste inn nummer på nytt, noe som vil si at hans nummer nå er lagret opp mot bankkortet hans.

– Så vidt jeg kjenner til personvern så skal man vel alltid godkjenne at noen lagrer informasjon om deg, før de faktisk

lagrer informasjonen, tilføyer Jessen.

Det de begge reagerer på er mangelen på informasjon. De spør hvorfor SiO trenger å samle denne informasjonen, hva den skal brukes til, hvem de skal kontakte for å få fjernet den, og hvorfor de ikke får et valg.

SiO opplyser overfor Universitas at det er mulig å omgå inntasting av telefonnummer ved betaling. Les deres tilsvarende på kritikken lenger nede i saken.

– Dårligere app

Også Mats Ryland, som studerer elektronikk og informatikk ved UiO, er frustrert. Han er heller ikke veldig imponert over den nye appen, men er imidlertid mer frustrert over funksjonaliteten.

– Den gamle appen brukte kun noen sekunder på å starte opp, så kunne jeg trykke på en knapp for å legge til penger på vaskekonto. Nå må jeg først logge inn, vente på at appen skal starte, deretter blir jeg sendt til nettsiden for å legge til penger, forteller han.

Dagens snakkis: Mathias Lohne (til venstre) og Stian Jessen sa at telefonnummer på betalingsterminal ble det store samtaleemnet rundt matbordet.

Han har over lengre tid brukt den gamle appen, som kun het «SiO», og var fornøyd med hvordan den fungerte. Nå føler han at SiO har lagt til mye nytt som han ikke har bruk for, samtidig som han mener de har ødelagt mye av funksjonaliteten.

– Det er kult at de kan se treningsstatistikk, kult at de kan ha digital kaffekupong, men at dette skal gå utover den gamle funksjonaliteten synes jeg er irriterende, sier Ryland.

Han presiserer at han kommer til å bruke den nye appen så fort han føler at den fungerer like bra som den gamle.

Faresignaler

– Studentene burde fått klar informasjon om hva formålet med å lagre telefonnummer er, skriver Anders Ballangrud, kommunikasjonsrådgiver i Datatilsynet, i en e-post til Universitas.

Han mener det er vanskelig å si om det SiO nå gjør er problematisk eller ikke, uten å vite hva grunnen til å lagre telefonnummer er. Men hvis alle som handler i SiOs restauranter opplever at de må taste inn telefonnummer er avgjørelsen klar:

– Det virker noe uheldig. Vi i

Irritert: Mats Ryland mener den gamle appen er mye bedre for dem som bor i studentbolig, som også er de som ofte har bruk for den.

Det virker noe uheldig. Vi i Datatilsynet stiller spørsmål ved formålet og nødvendigheten ved praksisen

Anders Ballangrud, kommunikasjonsrådgiver i Datatilsynet

Datatilsynet stiller spørsmål ved formålet og nødvendigheten ved praksisen, sier Ballangrud.

Når man bruker den nye appen, ser det ut til å mangle tilfredsstillende informasjon om personvern. Dette peker Ballangrud på som et faresignal til hvilke apper man bør installere.

– Alle apper skal ha en personvernerklæring, og helst bør den kommuniseres godt til forbrukerne. Den skal blant annet inneholde hvilke opplysninger som samles inn, hva de brukes til, hvor lenge de blir lagret, og hvordan du kan gå frem for å få opplysningene rettet eller slettet, forteller han.

– **Sunt å være skeptisk**

– Dette er første versjon, og det er derfor ikke alt vi har fått med, og ikke alt som er perfekt. Vi håper likevel at mange vil ha glede av appen, skriver Gunn Kirsti Løkka, direktør for markedsføring

til SiO Bolig.

Når det kommer til funksjonalitet, som ved bestilling av vasketid, sier hun at det er noe de vil få på plass om kort tid, og at dette er noe de har fått en del spørsmål om.

Løkka presiserer også at selv om man skriver inn telefonnummer og får SMS om å opprette bruker hos SiO, så aktiveres ikke brukeren uten samtykke.

– Hvis du har samtykket, kan du enkelt fjerne dette og slette all data innsamlet på Min side, forteller hun.

På spørsmål om hva de tenker om reaksjonene på bruk av telefonnummer, svarer Løkka følgende:

– Det er sunt å være litt skeptisk. Telefonnummer er ikke nødvendig for å benytte appen eller for å handle hos oss, kun om du vil ha digitale klippekort og kuponger. Det har vi fått spørsmål om, og det skal vi få tydeligere frem.

universitas@universitas.no

NORSKTEKNI!skMUSEUM

MÅNELANDINGEN
Åpner torsdag 11. april

DET SKJER

MED MER ENN 25 STORE TEMAUTSTILLINGER OG OVER 100 INTERAKTIVE
INSTALLASJONER, ER MUSEET EN GULLGRUVE FOR NYSGJERRIGE I ALLE ALDRE.
VI ER STOLTE AV AT OSLO ER EUROPAS MILJØHOVEDSTAD 2019,
OG EN REKKE AV AKTIVITETENE TAR UTGANGSPUNKT I MILJØ.

HVER HELG TILBYS MANGE AKTIVITETER FOR SMÅ OG STORE, MED ALT FRA 3D-PRINTING,
ROBOTPROGRAMMERING OG VITENSHOW!

Torsdag 14. februar kl. 19:00-23:00
SENT (18+)
Party med mening: Forskningsformidling, underholdning og workshops.

FIKSEFEST FOR ELEKTRONIKK

FIKSEPRAT - ALT KAN REPARERES?

LIVE: EMILE THE DUKE

RADIOKINO «I ELSA LAULAS
FOTSPOR GJENNOM SÅPMI»

SALONG: TRYGGE ROM FOR
SAMFUNNSDEBATTEN?

QUIZ – FAKE NEWS

DJ ASKEN

BAR

I tillegg til SENT-programmet kan du oppleve hele museet. Gå ikke glipp av temporærutstillingene, FOLK og Grossraum, som snart tas ned!

Programmet er utviklet i samarbeid med SiO og Restarters.

18.- 22. februar UKE 8
VINTERFERIE=SKAPERFERIE

VITEN FOR LITEN: FOLK KL. 11.00

Vi tegner hodeskaller og snakker om hva forskning på mennesker betyr.

3D-PRINTING OG DESIGN KL. 11.30 – 13.30
NB, ikke 20. februar!
Design og printe ditt eget 3D-objekt

AUTOMATA-VERKSTED KL. 12.00 – 13.30
Design mekaniske skulpturer i papp

VITENSHOW KL. 13.00
Se flammer, røyk, heksemel og vulkanbobler!

GAMLE FLY KL. 13.30
Omvising om flyvende farkoster!

BETONGSTØPERIET KL. 14.15
Støp bokstøtter, telysholdere eller vaser i betong.

LEGO WEDO KL. 14.00 – 15.00
Bygg din egen tegnerobot i LEGO WeDo.

Museet er åpent mellom 11 og 18 hele vinterferien, uke 8!

Ta med alle vennene dine, og kom!

Museet er i regelen åpent tirsdag til fredag 9-16 og 11-18 i helger og ferier.
Se www.tekniskmuseum.no og Facebook: [tekniskmuseum](https://www.facebook.com/tekniskmuseum) for flere aktiviteter, detaljer og endringer i programmet! Vanlig inngangsbillett, kr 100/150, gjelder om ikke annet er oppgitt.

Klimastreik under arbeid

Labert oppmøte i første studiestreik for klima skuffer ikke Grønne studenter. De tror et generasjonsopprør vil vise politikerne at noe må skje.

Klima

tekst Joachim Waade Nesse
foto Odin Drønen

– Vi vil ikke få bruk for den kunnskapen vi blir bedt om å tilegne oss. At vi er her, illustrerer at vi ikke gidder prosjektet med å bli gode borgere for politikerne gir oss et godt samfunn, hvor vi kan få bruk for utdannelsen vår, sier Signe Bakke Johannesen, leder for Grønne studenter, til Universitas.

De arrangerte fredag den første av en rekke demonstrasjoner i serien Studiestreik for klima. Av i overkant av 400 Facebook-

«interesserte» dukket omtrent 40 deltagere opp utenfor Stortinget.

– Dette er fantastisk oppmøte til å være første gang. Nå skal vi ha streik hver fredag, og tror på eksponentiell vekst, sier Johannesen, og påpeker at det i en lignende streik i Belgia var flere tusen deltagere.

– **Skal jobbe med synlighet**
Verden over forekommer stadig flere studentdrevne demonstrasjoner for klimapolitisk handling. Noe av innflytelsen tilskrives gjerne den svenske 16-åringen Greta Thunberg, som ble aktivistikon etter blant annet å ha skullet skolen.

– Greta har lagt en ny standard for hva vi kan si, hvor basstante vi kan være. Tidligere var en opptatt av å kommunisere på en anstendig måte. Nå snakker vi som vi tenker. Ikke mer håp. Vi har dårlig tid, vi trenger panikk, så handling, sier Ingvild Kessel, leder for Oslo Grønne studenter.

– Vi dropper universitetet fordi vi er oppgitte og frustrerte over elendig klimapolitikk. Det

te sender et sterkt signal, ved at vi går glipp av en dag på lesesalen.

– Arrangementet varer fra 11–12. En kan dra opp etterpå?

– Jeg gjorde det forrige fredag. Vi studenter har mest frihet

Alle kan være tydeligere på at vi er i en krisesituasjon, og vi som er fremtiden har i oppgave å si fra til makthaverne at de gjør alt

Ingvild Kessel, leder for Oslo Grønne studenter

av alle til å styre tiden selv, sånn sett er ikke dette et kjempestort offer. Men altså, vi kunne også

ha brukt fredager på lesesalen. I stedet er vi her. Det sender viktige signaler, sier Kessel.

På spørsmål om nordmenn fortsatt er et streikende folk, er Johannesen usikker på om folk er blitt for slappe, og om det er blitt kleint å klage.

– I dette tilfellet handler det om mange flere enn oss selv. Da er det ikke kleint, sier Johannesen.

Hun mener unge i dag er opptatte av å være konstruktive og flinke, og å bli gode samfunnsborgere og arbeidere. Det er høyere krav enn noen gang til å delta i arbeidslivet.

– Det er nok en grunn til å streike. Vi opplever høyere krav til det å bli en del av de voksnes samfunn. De inviterer oss ikke inn.

På arrangementets Facebook-beskrivelse står det at en ønsker tverrpolitisk engasjement, men det er uklart om andre studentpartier og studentorganisasjoner er blitt invitert.

– Vi har nettopp startet opp. Dette er første offisielle aksjon. Alle har åpen invitasjon, sier Kessel.

– En må jo høre om det?
– Vi skal gjøre en bedre jobb med synliggjøring til neste gang.

– Mye likegyldighet

Da omleggingen av stipendordningen ble varslet, og studentorganisasjonene mobiliserte for fullt, trakk de rundt 300 personer ut i gatene for å demonstrere.

– Er studenter gode nok til å engasjere seg?

– Det er mye likegyldighet i samfunnet generelt. Alle kan være tydeligere på at vi er i en krisesituasjon, og vi som er fremtiden har i oppgave å si fra til makthaverne om at de gjør altfor lite. Det er de som kan gjøre store grep, men de bryr seg ikke, sier Kessel.

Demonstrasjonen er fortsatt et viktig format, fremholder Johannesen:

– Systemet går altfor treigt. Det er så liten vilje i regjeringen, så vi må vise at vi ikke er fornøyde. Vi håper å mobilisere mye bredere. Dette skal bli et generasjonsopprør.

universitas@universitas.no

Opprør: Omtrent 40 personer møtte fredag opp utenfor Stortinget. Leder for Grønne studenter sier dette er et fantastisk oppmøte til å være første gang.

STUDENTER VET IKKE HVORDAN DE SKAL VARSLE OM SEKSUELL TRAKASSERING:

— Katastrofalt

Debatt: NOKUTS, organisasjonen bak Studiebarometeret presenterte resultatene på Kulturhuset tirsdag 12 februar. Fra venstre: Prorektor for utdanning ved OsloMet Nina Waaler, leder av NSO Håkon Randgaard Mikalsen og direktør i NOKUS, Terje Mørland.

Studiebarometeret 2018 viser manglende kunnskap blant studenter om hvem man skal henvende seg til i varslingssituasjoner.

Studiebarometeret

tekst Daniel Fullman og Henrik Giæver
foto Vibeke Johannessen

– Flere institusjonsledere har tidligere sagt at vi har systemer og rutiner på plass, men at det kun er sakene som mangler. Nå skjønner vi kanskje hvorfor sakene ikke kommer frem, sier Håkon Randgaard Mikalsen, leder i Norsk studentorganisasjon, til Universitas.

Tirsdag morgen ble resultatene for studiebarometeret fremlagt ved Kulturhuset i Oslo. Det er NOKUT, Nasjonalt organ for kvaliteten i utdanninga, som gjennomfører undersøkelsen på initiativ fra kunnskapsdepartementet.

Der kommer det blant annet frem at om lag halvparten av studentene ikke har fått informasjon om hvordan de kan melde fra om trakassering på sitt universitet el-

ler sin høyskole.

– Har en jobb å gjøre

Også forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø reagerer på funnene i undersøkelsen.

– Ingen studenter skal måtte oppleve trakassering, men når det likevel skjer må det være lav terskel for å varsle. Når så mange svarer at de ikke har fått informasjon om systemer for varsling ved trakassering, betyr det at universitetene og høyskolene har en jobb å gjøre, sier Nybø.

Ikke god nok organisering

Terje Mørland, direktør i NOKUT, presenterer tallene. Han forteller at det overordnede bildet viser at studenter er fornøyde med studietilværelsen sin.

På detaljnivå er det likevel flere punkter der et flertall av studentene sier seg misfornøyde.

I undersøkelsen heter det også at «Mange studenter opplever å bli lite informert om arbeidslivet, og så mange som 40 prosent mener at det i liten grad legges til rette for å knytte kontakter i arbeidslivet».

Blant annet får praksisordningene dårlige tilbakemeldinger. Over halvparten av studentene mener det er for dårlig kommunikasjon mellom utdanningsinstitu-

sjonene og praksisplassene.

– Folk er ikke fornøyde med organiseringen, sier Elsa Skaret, som studerer barnehagelære ved OsloMet.

Hun mener det har å gjøre med størrelsen på klassene. Tidligere studerte hun årsstudium i tegnespråk med en mindre klasse. Der var organiseringen bedre, ifølge henne.

Iselin Nybø, sier alle studier bør bli bedre på forberedelse til yrkeslivet, ikke bare de studiene man forbinder med praksisordninger.

– Arbeids-tilknytningen ved høyere utdanning er utfordrende, konkluderer Mørland, før han går videre.

Misfornøyd med tilrettelegging

Han trekker så frem noen andre momenter der studentene sier seg misfornøyde med.

– Nærmere halvparten svarer det ikke tilrettelegges godt nok for aktiv deltagelse i undervisningen, forteller han.

Utdanning i samfunnsøkonomi kommer dårligst ut, etterfulgt av sivilingeniør. Her mener over halvparten av de spurte at studiet ikke tilrettelegger godt nok for aktiv deltagelse.

I den andre enden er det politikk og kunstutdanningene som scorer høyst.

– Disse fagene er preget av mer én-til-én oppfølging, sier Mørland.

Ikke forberedt

Studiebarometeret har dette året spesielt fokusert på overgangen fra videregående til høyere utdanning.

Undersøkelsen ser derfor på videregående skoles evne til å forberede studentene.

Det ble stilt spørsmål om alt fra deres opplæring i kritisk tenkning og selvstendig læring, til forberedelser i akademisk skriving og lesing.

Bare 36 prosent av de spurte mener videregående forberedte dem godt til akademisk skriving og lesing.

– Dette er veldig lavt til å være i Studiebarometeret 2018, supplerer Mørland.

Har ikke blitt bedre

Disse tallene har også holdt seg svært stabile fra år til år.

Lederen av NSO er overrasket over at det ikke har blitt observert noen forbedring.

– Det står litt stille, sier Mikalsen. Han mener ledelsene ved de forskjellige utdanningsinstitusjonene må være tydeligere på å følge opp utdanningen, særlig de første årene av studieløpet.

Nina Waaler, prorektor for utdanning ved OsloMet, er ikke overrasket over tallene.

– Vi er ikke gode nok ned mot videregående, sier hun, og påpeker at dialogen mellom høyere og lavere utdanning bør intensiveres.

Studiebarometeret 2018 har blitt sendt ut til ledelsen ved alle utdanningsinstitusjonene i Norge. Mørland sier likevel at studentene også kan ha god nytte av funnene.

– Undersøkelsen er godt egnet for studenter som skal søke seg til mastergrad, eller nytt studieprogram, sier han og legger til:

– Har kan de bruke funnene til å se hvordan forskjellige studieprogrammer scorer på helt konkrete spørsmål, samt sammenligne institusjoner.

– Om du vil ikke ha den le

Line Manum Kvinge (23) er én av over hundre nordmenn som har en mikrochip under huden. Hun mener det er fremtiden, men Datatilsynet er bekymret.

Mikrochip

tekst Ina Pettersen Jevne
foto Gabriel Skålevik

I et minimalistisk og godt opplyst kontorlandskap på Grensen løper dresskleddede ansatte hektisk rundt og planlegger de siste detaljene før kveldens arrangement. Fremtiden er her: De ansatte i reisebyrået TUI skal nemlig få mulighet til å implantere en mikrochip i kroppen.

Noen har allerede fått en chip satt inn mellom tommelen og pekefingeren, og kan fortelle kollegene at det presser litt der sprøyten ble satt inn.

Det de ansatte nå opplever, gjorde studenten Line Manum Kvinge allerede i mai 2017. Da tok hun turen til Teknologihuset i Oslo for å få satt inn sin egen chip.

– Det var veldig rart å se på noe som plutselig ble dyttet inn i huden min, forteller Kvinge om den unike opplevelsen.

Hun tar i dag et forkurs til ingeniørutdanning på Universitetet i Sør-Øst Norge, og forteller at det var gjennom interessen for biohacking at hun kom over noen artikler om chipping av mennesker. Hun forklarer at biohacking er når man bruker teknologi for å forbedre kroppen, som for eksempel når en pasient får satt inn en pacemaker.

– Jeg tenker at dette er fremtiden for menneskene, sier Kvinge, som snakker engasjert om teknologien.

Et sprøytestikk unna

På kontoret flokker de ansatte i TUI seg rundt et bord for å se på at de siste som vil skal få satt inn chip. Flere har tatt frem kamera-telefonene, og presser seg nærmere bordet for å få de beste bildene.

Line Manum Kvinge har fått lov til å komme, til tross for at hun ikke jobber der. Hun skal igjen møte Jowan Österlund – mannen som satte inn chippen hun har i hånden. Denne gangen skal hun ta en chip i den andre.

– Den jeg har fra før låste seg da vi testet om den kunne brukes som billett på The Gathering, forteller hun. Og legger til:

– Det var min egen feil da, jeg hadde ikke lagt inn noe form for passord på den. Så nå

jobber vi med å få åpnet den igjen, sier Kvinge, som kan fortelle at hun nå vil passordbeskytte den nye chippen.

Chippen blir satt inn som ved et sprøytestikk, og man kan så vidt se en oval kul gjennom huden og plasteret, som raskt blir klistret over når sprøyten ble fjernet. Kvinge sitter helt uanfektet og følger nøye med under innsettingen. Når hun er ferdig strammer hun begge hendene, og en kan så vidt skimte omrisset av begge chippene.

– Hvis alle hadde chip i hånden så hadde det jo vært genialt om helsevesenet kunne skannet den og fått kontaktinformasjon, person-ID og beskjed om personen var organdonor, forteller Kvinge.

Hun tror mikrochippen på sikt kan bli nyttig, men til nå har hun ikke benyttet den til de store hverdagsrevolusjonene. Samfunnet er ikke tilpasset teknologien. Hun prøvde på et punkt å kontakte banken for å høre om hun kunne bruke chippen som et bankkort. De ble overrasket over forespørselen.

– De hadde aldri tatt stilling til et sånt spørsmål før, så jeg har ikke fått noe godt svar. De visste ikke helt hvem jeg skulle snakket med, sier Kvinge.

Ikke bekymret for sikkerhet

Jowan Österlund, som driver firmaet Biohax International, viser frem en chip til den neste som skal få den implantert i hånden. Den har samme runde, avlange form som et riskorn og omtrent samme størrelse.

Österlund forklarer at chippen har samme teknologi som et busskort eller en nøkkelbrikke. For å bruke chippen må den kobles til et system som støtter teknologien, som kan styres fra mobilen.

– Det er opp til deg selv hva du vil bruke den til. Om man vil bruke den til noe kommersielt, eller kun til å låse opp din egen mobil eller ditt eget hjem, forteller Österlund, som har satt inn chip på snart 100 nordmenn.

Chippene han setter inn er passive, som vil si at den ikke kan måle puls og temperatur. Det gjør at Österlund ikke er bekymret for sikkerheten.

Han vil likevel oppfordre folk til å være kritiske, og synes det er viktig å skape en god dialog og en debatt rundt teknologien. Frivillighet er viktig, sier han.

– Om man tvinger på noen noe som er såpass inntrengende, da har man tatt toget

Det var veldig rart å se på noe som plutselig ble dyttet inn i huden min

Line Manum Kvinge, student

Et lite stikk: Kvinge sammenligner innsettingen av chippen med å ta en blodprøve.

nger, må du skjære den ut

Chipper'n: Österlund har selv tre chipper i hånden, og en av dem bruker han blant annet som billett på den Svenske Jernbanen (SJ). Her implanterer han en chip på Nora Aspengren, kommunikasjonsrådgiver i TUI.

for langt fra demokratiet. Det tror jeg aldri kommer til å skje noe sted faktisk, ikke engang i USA, sier Österlund.

Datatilsynet reagerer kraftig

Atle Årnes, fagdirektør for teknologi i Datatilsynet, synes i likhet med Österlund at prinsippet om frivillighet er det viktigste.

– Når det gjelder å bruke dette til privat bruk for å åpne en dør eller låse opp bilen, så er det ikke noe problem i det hele tatt – vær så god, sier Årnes og legger til:

– Men vi reagerer veldig dersom dette skal brukes i arbeidslivssammenheng, for da blir det med en gang vanskelig med frivilligheten.

Årnes er bekymret for at det kan oppstå et slags gruppepress om teknologien blir brukt i organiserte former. Et annet aspekt han synes er problematisk, er at det er vanskelig å reversere.

– Om du ikke vil ha den lenger, må du skjære den ut.

Til tross for at chippen som regel enkelt kan omprogrammeres mener Årnes at det er en utfordring for personvernet.

– Det er snakk om at man tross alt har en identifiserende enhet koblet til seg, og det er en fare for misbruk.

I motsetning til Österlund og Kvinge tror ikke Årnes at mikrochip i hånden vil bli tatt i bruk mye i fremtiden.

– På 15 år har det ikke tatt av, og jeg tror ikke det kommer til å ta av heller. Det er for spesielt interesserte og til privat bruk, mener Årnes.

– Ingen tvang

Charlotte Wwiebe er HR-sjef i TUI, og til stede under innsettingen, selv om hun allerede har en chip fra før.

Hun kan fortelle at selskapet fikk lyst til å begynne med denne teknologien etter å ha møtt Jowan Österlund på et teknologiarrangement i Stockholm.

– Nå har vi en del ansatte som er chippet, så vi prøver hele tiden å finne ut hva vi kan bruke det til. For eksempel å legge inn favorittkaffen på kaffemaskinen, forteller Wwiebe.

I Stockholm brukes chippene som nøkkeltast, til printeren og til betaling i kantinen. Wwiebe kan fortelle at den eneste informasjonen som blir registrert er når de ansatte går inn og ut dørene på kontoret, på samme måte som med ansattkort. Selv om de ansatte får chippen gjennom jobben er hun opptatt av at arbeidsplassen ikke kan bestemmes om den skal benyttes.

– Du som medarbeider styrer chippen, som eier av den. Du kan ikke bli styrt av chippen, du styrer din chip, sier Wwiebe.

Du kan ikke bli styrt av chippen, du styrer din chip

Charlotte Wwiebe, HR-sjef i TUI

Mikromeme

Tanken om å implantere en mikrochip i kroppen kan være ubehagelig for mange, og minne mest om dystopiske science fiction-filmer. Selv om Kvinge tror at teknologien på sikt kan bli nyttig, har hun nå satt den inn for moro skyld – og benytter den til litt gammeldags trolling.

En av funksjonene chippen har, er at man kan legge inn en direktelenke som andre kan få opp hvis man skanner den med mobiltelefonen.

– Jeg hadde Rickroll der ganske lenge, sier Kvinge.

Hun forklarer at Rickrolling er når man sender en video av sangen «Never gonna give you up» av Rick Astley, og får mottakeren til at tro at de skal få se noe helt annet.

De som skannet chippen fikk da opp denne videoen.

– Det er ikke så mange som kjenner til at man kan ha en chip, så det er veldig gøy. En veldig god icebreaker, smiler Kvinge.

universitas@universitas.no

Ikke lenger sci-fi: Line Manum Kvinge har satt inn chippen for moro skyld, og tror at den vil få flere bruksområder etterhvert.

MIN STUDIETID

Playboy, studiepoeng og amming

Marianne Jemtegård droppet ut av journalistikkstudiet etter ett år. Da hadde hun allerede skrevet for Playboy og startet eget musikkmagasin.

Moteguruen

tekst Thea Rosef
foto Marthe Thu

– Her! Kan du bare holde henne litt?

Marianne Jemtegård brøyter seg gjennom rosa ballonger og balanserer på skyhøye stiletthæler mellom Instagram-vennlige dåpskaker, mens datteren på et halvt år vrir seg noe ukomfortabelt i Universitas' favn.

Den blendahvite Frogner-leiligheten er fylt med mødre og babyer på utkikk etter passende tilbehør til den store dåpsdagen.

– Jeg ville alltid bli journalist, og jobbet i lokalavisen som fortis, sier moteeksperten og «God Morgen Norge»-stylisten når hun er tilbake.

Lyden fra DJ-en i stua blir for høy, og vi flytter oss inn i en ny stue, der vi setter oss under en glitrende lysekrone.

Jemtegård forteller at hun som 19-åring startet på en bachelor i journalistikk ved Merkantilt institutt, som i dag er en del av Høyskolen Kristiania. Der hoppet hun av etter ett år.

– Jeg hadde så dårlig tid, og ville begynne å jobbe med en gang. Det var jo nettopp det som ble forelest mye om – at man måtte ut og få praktisert journalistikken, forteller hun.

Selvstendig og utålmodig

Jemtegård slenger uanstrengt frem et bryst, og datteren får roet seg etter visitten innom den ukjente barnevakten.

– Det skulle sikkert være noe praksis på skolen andreåret, men det hadde jeg ikke tid til å vente på. Da tok jeg saken i egne hender.

Jemtegård fikk jobb i Dagsavisen som 19-åring, og skrev om musikk i Nye takter. Der ble hun inspirert til å starte sitt eget musikkmagasin.

– Mange av de litt godt voksne gubbene jeg jobbet med i Dagsavisen sa hele tiden: «På 80-tallet hadde vi masse bra musikkmagasin. Det var ordentlig musikkjournalistikk, det». Så da startet jeg opp magasinet Mute, hvor jeg jobbet som redaktør i seks år. Da hadde jeg ikke tid til studier, og sluttet på skolen.

Øyenbrynene hennes møter nesten den karakteristiske panneluggen når hun prøver å tenke tilbake på hvordan hun var som student.

– Jeg var ikke så glad i gruppearbeid, og ville helst gjøre alt selv. Det var jo en privatskole, så det var ekstremt mange ulike typer samlet i én klasse. Alt fra en trailersjåfør som skulle omskoleres, journalister som frisket opp, til meg som kom rett fra videregående, forteller hun og legger til:

– Det ble noen heftige studentfester av det. Spesielt med han trailersjåføren som alltid kom med noe på innerlomma!

Pannelugg og Playboy

Hun trekker frem det ene skoleprosjektet sitt som studietidens høydepunkt.

– Vi holdt på med et prosjekt der jeg skrev en sak om pin up-ikonet Bettie Page, som jeg fikk solgt til norske Playboy. Det var veldig gøy å kunne skrive om litt rocka damer i Playboy, for dem var det ikke så mange av. Så hadde hun jo pannelugg sånn som meg.

I dag jobber Jemtegård som DJ og stylist.

– Det har alltid vært musikk som har vært den store lidenskapen, så kom mote som et naturlig påheng. Jeg syntes det var utrolig spennende, for mote er jo en speling av samtiden.

Moden mor: – Jeg hadde aldri noe ønske om å få barn som ung, sier Marianne Jemtegård, som selv ble mor i en alder av 39.

Rosa, rosa og mer rosa

Selv om hun siden ble sjefredaktør i motemagasinet Inside, angrer Jemtegård på at hun ikke studerte mer.

– Sånn i ettertid skulle jeg ønske jeg hadde tatt det mer med ro. Det hadde vært fint å ha hatt noe mer formelt å falle tilbake på. Jeg er litt god på masse, men ikke veldig god på én ting.

Jemtegård ble først mor i en alder av 39 år, og forteller om et nytt liv med lite søvn.

– Som nybakt mor, hva synes du om Ernas oppfordring til å få flere barn?

– Det er riktig at vi som samfunn bør få flere barn, men da må man også legge bedre til rette for at man som

kvinne skal kunne ha barn og karriere.

Hun titter ned på datteren som avbryter henne med høye

skrik.

– Jeg hadde aldri noe ønske om å få barn som ung. Likevel tror jeg student-Marianne hadde vært stolt av mye av de tingene jeg holder på med i dag, sier hun og ser seg rundt i leiligheten.

– Men jeg tror hun hadde syntes det var veldig teit at jeg satt og ammet i en rosa blazer, omgitt av rosa ballonger.

kulturredaksjonen@universitas.no

Marianne Jemtegård

HVA: Journalistikk

NÅR: 1998–1999

HVOR: Merkantilt institutt

AKTUELL MED: Norges første store babymesse

Student-Marianne hadde syntes det var veldig teit at jeg satt og ammet i en rosa blazer

DEBATT

debattredaktør: **Selma Jøner**
debatt@universitas.no 938 08 470

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Vidundergründer

Jeg er like fascinert som jeg er irritert, men er jeg irritert på influenserne?, spør forskning- og forbrukerredaktør i Under Dusken, Tomaris Semet, seg selv. Neida, disse «kapitalismens vidundergründerbarn» er ikke problemet: – Norske influensere har perfektionert kunsten av selveksponering og har gjort sine bedrøvede liv til en ettertraktet vare. For all del, applaus til dem, skriver hun og dirigerer kommentar-sinnet sitt i en annen retning: – De som egentlig bør føle på min irritasjon er alle individene som klikker seg inn på en sak om en influenser, leser hele saken, tar turen til kommentarfeltet, og deretter skriver en hel avhandling om hvordan influensere får ufortjent oppmerksomhet. Kjære Gunnar på 56 år, ser du ironien i situasjonen?, spør hun. Kjære Tomaris Semet, gjør du?

Singletpåbud

Å innføre «Singletpåbud» gjør ikke treningssentrene renere, ifølge jusstudent på Universitetet i Bergen (UiB), Helene Holmøy Hansson. I Studvest i forrige uke kunne du lese Hansson raljere om singletpåbudet på Sammen treningssenter i Bergen. – Singlet er akseptert som både fritids- og treningsplagg i samfunnet. Det er et plagg mange er vant til å trene i selv og se andre mennesker trene i, skriver hun med et forbløffende singletpengasjement. Hansson støtter seg på smitteoverlege ved Oslo universitetssykehus, Egil Lingaas, når hun slår et slag for bare armer. Ifølge Lingaas er det nemlig bakterier og tarmbakterier fra rumpe og lår som har skylda – de lekker gjennom både shorts og tights når svetten sildrer. – Som mange vet svetter man over store deler av kroppen når man trener, skriver Hansson. Jeg tror vi med sikkerhet kan slå fast at dette er noe alle vet.

Ukas tweets:

Marit Knutsdatter Strand @PerleStrand
Hurra for @Studentsnakk og #LMNSO – studentenes hverdag hadde ikke vært det samme uten dere! #engasjement #demokrati #student #studentting #nso #studentvelferd

Oda Ringstad @odaringstad91
Da jeg begynte å studere høsten 2014 sa jeg til meg selv at i løpet av studiet skal jeg bestemme meg for én luksus-ting jeg skal kjøpe med første lønning når jeg er ferdigutsannet. Nå er jeg i mitt siste semester og har bestemt meg: Ordentlig jølsberg #student #klarforvoksenlivet

Oda Ringstad @odaringstad91
«Jeg tror det kan være de viktigste tierne du betaler dette semesteret», skriver Rebecca Ringholm, leder i @SAIHTrondheim, om #SAIHtierne.

I beg to differ.

Sikt mot stjernene, Oda!

Det er rart med det.

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas? Send innlegget ditt på e-post til **debatt@universitas.no**

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Hva gjør vi med skitne kjøkken?

Renhold

Gunn Kirsti Løkka, markeds- og boligdirektør i Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO)

Takk for at du deler din ærlige mening i Universitas, Mikkel! Du har rett i at det ikke er bra nok når du flytter inn til skitne benker og kjøleskap med gamle matrester på felleskjøkkenet.

Ifølge Jon Almaas kan du vaske alt med oppvaskmiddel og en gammel underbukse. Som ansvarlig sjef for SiOs 700 felleskjøkken vet jeg at vaskingen likevel ikke går av seg selv, og det er dessverre ganske mange studenter som ikke er fornøyd med renholdet av felleskjøkkenet. Hvem har skylda og hva kan gjøres?

Hvem har skylda? Du som deler kjøkken har ansvar for å rydde og vaske etter deg, og for å kaste gammel mat i kjøleskapet. Likevel er det under halvparten som syns sitt felleskjøkken er rent og ryddig. Noen sier de vasker mye selv, men at det likevel er møkkete fordi de andre ikke vasker.

SiO har uansett det overordnede ansvaret. Vi vil

Jeg kommer gjerne på besøk for å høre hva som er ståa på ditt kjøkken!

rydde opp, men trenger hjelp for å klare det. Tid for oppvask. Skal vi piske eller gi gulrøtter for å få folk til å vaske? Vi har delt ut gratis vaske-midler og vi har hatt vaskekonkurranser. Det virker litt, men ikke nok. Fremdeles er det for lite renhold av felleskjøkken.

Hva med pisk? Det er ikke bare å trekke manglende renhold av felleskjøkken fra depositumet. Da må vi være sikre på at det er din del av renholdet som er for dårlig. Vi skal nå teste ut nedvask av felleskjøkken en gang per år, og setter inn flere ressurser på inspeksjon av felleskjøkken.

Hjelp oss med løsningen! Kanskje det er bedre å sette bort vasken til profesjonelle? Er det greit å øke husleien hvis jevnlig vask av benkeplater og komfyr er inkludert? God leiepris er viktig, derfor nøler vi litt med slike tiltak.

Vi ser også at en god del lykkes i å holde felleskjøkkenet rent og deler på oppgavene. Er det noen av dere som har fått til dette? Hva er hemmeligheten? Har du andre synspunkter på hva vi burde gjøre? Jeg kommer gjerne på besøk for å høre hva som er ståa på ditt kjøkken!

Ukas sitat:

De var ikke stive kuker med skjerv, slik jeg hadde fryktet. Fordommer er til for å brytes

Kjartan Lauritzen, fikk ikke infridd forvetningene sine da han spilte på Norges handelshøyskole i helgen.

– Drit i å legge all skylden på studentene

Miljø

Una Pasovic, student ved Institutt for litteratur, områdestudier og europeiske språk (ILOS)

Det er flott og fint at journalistene i Universitas tar miljøsaken på alvor og problematiserer unødvenig plastbruk på campus.

Men drit i å legg all skylden på studentene.

Jeg opplever studentmassen i Norge som en relativ miljøbevisst gruppe, som er opptatt av kildesortering, tøyposer og vegetarmat. Det er studentene selv som har tatt initiativ til at det skal bli bysykler på campus, fjerne parkeringsplasser, ha flere kildesorteringsstasjoner og ha mer digitalt pensum.

Jeg blir litt irritert når kulturelite-Universitas legger skylden for plast i havet på en av de fattigste gruppene mennesker i Norge

Jeg kjenner jeg blir litt irritert når kulturelite-Universitas kommer og legger skylden for plast i havet på en av de fattigste gruppene mennesker i Norge, med en månedsinntekt under fattigdomsgrensa. Hvis det er en gruppe i Norge som fortjener en pose i året med gratis bind og nøtter, så er det faktisk studenten.

I stedet for at Ekeberg kaller medstudentene mine for «griske jævlere», kunne hun heller ha kommet med reelle løsninger på problemet. I stedet for å være kjip, kunne hun vært løsningsorientert og skrevet et innlegg om hvordan det er på tide at plastposene blir til papirposer.

En enkel løsning, uten å drepe noen hvaler. Mitt februariskalde hjerte føler ingen skam for den tyggispakka jeg fikk gratis denne uka.

FORSKERINTERVJUET

Går eliteyrker i arv?

Gir det norske utdanningssystemet like muligheter til alle? Ifølge Thea Strømmes forskning er det lite som tyder på det.

Utdanning

tekst Ebba Schjøberg Eiring
foto Odin Drønen

Har du lurt på hvorfor «alle» på jussen har advokatfedre? Eller hvordan det kan ha seg at medisinstudenter ofte snakker om et slektstre stappfullt av leger? Doktorgradsstipendiat Thea Strømme kan bekrefte at verken det medisinske eller juridiske eplet faller langt fra stammen.

Når Universitas møter Strømme på Universitetet i Oslo, prater hun entusiastisk om hvorfor hun falt for sosiologien.

- Sosiologi ga noen nyttige verktøy for å forstå koblinger mellom sosial ulikhet og makt.

Dette er verktøy som har kommet godt med når Strømme de siste fire årene har jobbet med doktoravhandlingen sin på Oslomet. Hun har forsket på sammenhengen mellom sosial bakgrunn og utdanningsvalg, med hovedvekt på jus og medisin.

Til tross for at det norske utdanningssystemet i teorien er åpent for alle, er det mye i hennes forskning som viser at disse elitestudiene fremdeles er lite tilgjengelige for folk flest.

- Det er stor sannsynlighet for at jus- og medisinstudenter har foreldre med høy inntekt, og foreldre som selv har studert jus og medisin, forklarer hun.

Dersom man rangerer Norges befolkning etter inntekt, og deler opp i ti ulike grupper får man det som kalles inntektsdesiler. I det første desilet finner man de med lavest inntekt, og i det tiende de med høyest inntekt.

- En ganske stor andel av de som studerer jus og medisin har foreldre i tiende inntektsdesil, altså de best betalte i Norge, forklarer Strømme.

Etter å ha analysert data i en tidsperiode på hele 26 år, har det vist seg at disse trendene har vært stabile over tid.

- I hele perioden har det vært mye større sannsynlighet for å fullføre en jus- eller medisinstudium hvis en har foreldre med høy inntekt enn hvis en ikke har det.

I en godt fordelt studentmasse ville ti prosent studenter fra hvert inntektsdesil startet på disse studiene, ifølge Strømme. Men det er altså langt ifra tilfellet:

- På jus, i perioden vi har forsket på, er 30–50 prosent av studentene fra tiende desil.

Urovekkende? Kanskje.

- Samtidig er det en sterk og stabil sammenheng mellom å ta en jus- eller medisinstudium og å ha foreldre som har samme utdanning i hele perioden.

Strømme synes det er spesielt interessant at trendene er såpass markante, ettersom utdanningssystemet har vært i stor endring i tidsperioden hun har forsket på. Flere tar høyere utdanning nå enn før, på offentlige skoler med Lånekassens generøse studielån.

- Siden jus og medisin er «eliteyrker» som mange sikkert har lyst til å starte på, skulle man kanskje tenke seg at det ble gradvis mindre sammenheng mellom foreldres utdanning og hvem som startet på disse linjene, når antallet studenter øker.

At de samme gruppene klarer å beholde posisjonene sine over tid, kan tyde på en form for «lukningsmekanisme», forklarer hun.

- Det kan blant annet handle om sosialisering i hjemmet. Hvordan man prater om utdanning rundt middagsbordet, og hvilken kunnskap man tar med seg inn i utdannelsen.

Har man en utdanning innen jus eller medisin får man ofte en posisjon i samfunnet der man slipper til, og som betyr noe for hvordan samfunnet formes. Derfor er det viktig å undersøke om enkelte grupper har privilegert tilgang til

disse yrkene, sier Strømme. Hun understreker at flertallet av studentene på disse studiene ikke har foreldre med samme utdanning, eller er blant de best betalte, men at det er en overrepresentasjon.

- Det synes jeg er veldig spennende å undersøke og prøve å forstå. Hvorfor og hvordan skjer det? Men i prinsippet er det jo selvfølgelig demokratisk og åpent for alle.

I forskningsperioden har også en økt andel kvinner og innvandrere begynt på både jus og medisin, uten at dette har endret mønstrene nevneverdig. Strømme forteller at andelen kvinner skjøt fart på midten av 90-tallet.

- Vi gjorde separate analyser for menn og kvinner, og de kvinnene som har kommet til har veldig lik bakgrunn som de mennene som tradisjonelt har gått der.

Selv da jus var åpent for alle og ikke gikk på karaktersnitt, holdt trendene seg stabile.

- Vi har sett på statistikken at det har vært høyere frafall på jus enn medisin i perioden, og vi vet at karakterer er viktige på jusutdanningen. Sånn sett kan man tenke seg at det er høy konkurranse der. Kanskje det var sånn at de med juridiske foreldre i større grad hang med?

- Hvordan da, tenker du?

- Det blir fort spekulasjoner, men man kan tenke seg at man får med seg litt verktøy hjemmefra, når man har noen å diskutere faget med eller få hjelp fra.

Kanskje de har lært seg en måte å snakke eller forstå faget på som gir noen fordeler?

Hun lar spørsmålet henge i lufta før hun fanger det opp:

- Det er jo interessant da, noe man må forske mer på!

Makt og påvirkning: Sammen med Marianne Nordli Hansen har Thea Strømme forsket på sosial bakgrunn og utdanningsvalg.

En ganske stor andel av de som studerer jus og medisin har foreldre som er av de best betalte i Norge

Thea Stømme, doktorgradsstipendiat på Oslomet

ANMELDELSER

anmelderredaktør: Maria Støre
anmeldelser@universitas.no 415 82 126

Konsert:

Drømmende musikk tross startvansker

Gold Celeste starter konserten som et visstent comeback, før det virkelig begynner å svinge.

Gold Celeste

Hvor: **Revolver**Når: **Fredag 8. Februar**

Det er to år siden forrige konsert med Gold Celeste. Den gang hadde de kun gitt ut ett album med sitt nåværende bandnavn. Platen høstet strålende anmeldelser fra flere hold. I 2016 trakk de seg tilbake fra konsertscenene for å bruke tiden i studio. De skulle lage mer av musikken de kaller «golden psych-pop», og på fredag var de endelig tilbake i kjelleren på Revolver.

Stemningen er til å ta og føle på, og publikum sitrer før bandet går på scenen. Det virker som folkemassen har båret på et felles savn som endelig skal forsvinne. På Facebook oppfordrer bandet til å starte jazzinga i sekstiden, og det har de fleste fått med seg. For like før konsertstart er stemningen skyhøy blant de hippe bollesveisene, store bartene og korte luene.

Deres mest kjente låt, «Can of Worms» starter showet. Den har en intro som sniker seg over rommet, mens publikum hoier i gang konserten. Men, ettersom introen bygger seg opp, venter man på et klimaks som ikke kommer. Det hele begynner litt spakt. Energien fra bandet gjenspeiler ikke energien publikum bar på like før konsertstart. Dermed visner det store comebacket litt.

FOTO: ROAR BYE BLÅSMO-FALNES

Gull og glitter: Gold Celeste skapte deilige, psykedeliske og svevende toner som fikk fantasien til å flyte.

Det kan virke som at etter to år i studio, med mye fokus på nye låter, trenger Gold Celeste å spille seg varme før de kommer inn i vante takter. Og varme blir de. Så fort den trege starten er ristet vekk begynner det virkelig å svinge. Overgangene fra Simen Hallset sin flytende vokal til de bølgende instrumentale mellompartiene, gjør at man drømmer seg bort til gylne himmellegemer og varme sommernetter.

Publikum virker som trofaste følgere av Gold Celeste. Folk synger med på singelen «Lost

Conversations», selv om den ble gitt ut for bare et par måneder siden. Det blir nesten allsang når den nydelige «Starchild» blir fremført.

– **Allright!** Dette er en låt fra 2012, da vi fortsatt het Angelica's Elegy, sier vokalist Simen Hallset. Det er til og med noen som viser frem dansefoten i den dunkle kjelleren på Revolver, da en coverlåten «Move on up» av Curtis Mayfield blir elegant levert med tverrflyte på det velkjente riffet.

Når bandet går av og kommer på igjen for å gjøre siste låt, er startproblemene fra tidligere på kvelden nesten glemt. Rundt to timer med drømmende lydbilder, rolig nikking i takt til musikken og roping om mer fløyte, gjør at savnet fra publikum er helt borte. Forventningene er høye til hva som kommer på plate etter to års arbeid med ny musikk.

Haakon Nesse Moreau
anmeldelser@universitas.no

Podcast

Sigen av Sagen

«Tore Sagens podcast» byr på et vidt spenn av gjester og temaer, men skaper ikke nødvendigvis en interessant lytteropplevelse.

«Jeg har basert livet mitt på tull og fjas. Nå skal jeg gjøre noe ordentlig – snakke med ordentlige folk, om ordentlige ting», forteller Sagen innledningsvis i podcasten. Men hvordan klarer Tore Sagen seg i møte med alvoret, og uten sine to følgesvenner fra radiorepsjonen?

«Tore Sagens podcast» åpner med en finurlig melodi som minner om en potpurri av introen til «Tore på sporet» og lottotrekningen. Vår Tore er riktignok på sporet av noe, men full pott blir det ikke. Det er tydelig at Tore Sagen er en nysgjerrig fyr med et bredt interessefelt, men er tanken om å

gjøre podcast av folk han ellers ville slått av en prat med på Lorry en god idé?

Tore Sagen er fortsatt Tore Sagen, og det er ofte morsomt selv om det snakkes om seriøse og til tider kontroversielle temaer. Per dags dato ligger fem av åtte episoder ute på NRK radio. Hver episode fokuserer på en ny person og det de driver med. Eksempelvis møter vi på Blinderns egen professor Terje Tvedt, som kanskje ikke er så allment kjent, men en velkjent karakter blant UiOs studenter. Sagen beveger seg fra det han kaller «Vi menn-land», med peshmerga-krigeren Mike, over til statistikk, helse og

«Skam». Men hva bidrar programmet med til podcastverdenen?

Vil du vite mer om Stoltenbergutvalget, hjer-tesykdommer eller hvordan Norge gikk inn for å bli et flerkulturelt samfunn, er dette podden for deg. Sagen lager en podcast med stort læringsutbytte. Men smør deg med tålmodighet, for den består av lange episoder. Om du derimot vil bli underholdt, bør du holde deg til «Radiorepsjonen». For selv om Sagen er artig, er ikke alltid gjestene hans like festlige. Du kan risikere å sitte igjen med følelsen av at du har vært på forelesning etter enkelte av episodene, hvor man følger et, til tider, vel akademisk resonnement.

Vanskelige spørsmål tas opp på en lekende lett måte, og Sagen har en god evne til å få gjestene til å åpne seg. Podcasten er informativ, og den gjengse nordmann kan antagelig litt mer om Kurdistan etter å ha hørt første episode av podcasten. Men det blir dessverre en litt tung overgang fra fremmedkrigeren Mike til forskeren Camilla Stoltenberg. Noen episoder er kjedelige å høre gjennom, og hadde faktisk fungert best som sovemedisin. Så sjekk hvem og hva som er ukens gjest og tema før du kaster bort halvannen time av dagen din.

Anna Stensrud
anmeldelser@universitas.no

Tore Sagens podcast

Hvem: **Tore Sagen**Hvor: **NRK**

Bok:

Svømmetak uten retning

Kaja Kvernbackens debutroman *Lukta av klor* er en lite engasjerende bok om svømming, drømming og kriser.

Lukta av klor
Forfatter: [Kaja Kvernbakken](#)
Hva: [Roman](#)
Forlag: [Cappelen Damm](#)

Vi møter en person som ikke framstår som et individ, men en «svømmer». Det tar lang tid før hovedpersonen blir introdusert med navn. Leseren får kun innblikk i svømmerutinene til et «jeg». Svømmeren er den 17 år gamle jenta Mina. Hun lever i en hverdag som består av skole, pappa, lillebror og viktigst av alt: svømming.

Selv om bokas første del tidvis føles som å lese en lang, personlig Wikipedia-artikkel, får romanen fart på seg etter hvert. Den nye svømmetreneren, Therese, terper på svømmeteknikkene til Mina, i et forsøk på å få henne til NM. Her blir lesingen mer interessant, og vi begynner å få følelsen av at hovedpersonen faktisk er et menneske idet hun blir mer og mer irritert av de konstante kommentarene fra læreren.

Samtidig som Minas svømmeferdigheter stadig blir bedre, står det bare dårligere til på hjemmefronten. Faren blir mer aggressiv og fraværende, noe som i stor grad går utover den krevende lillebroren, Jo. Både treningene og familielivet intensiveres mens Mina forbereder seg til hennes viktigste svømmekonkurranse hittil, og hun gjør sitt beste for å balansere alt sammen. Boka topper seg mot slutten, og det er absolutt her man finner de beste sidene i en ellers noe monoton roman.

Romanen består av mange små faktaopplysninger om alt fra svømmeteknikk og konkurranseregler til kostholdsråd. Selv om det virker gjennomarbeidet, blir det så teknisk at boka taper seg i intensitet og oppleves fort som uinteressant og intern.

Romanen blir ganske famlende. Den virker tidvis identitetsløs og prøver alltid å være noe annet enn den er, uten at man helt vet akkurat hvor den vil. Det er som om romanen mangler noe vesentlig, som forsvinner i skildringer av svømmeteknikk og treningsnotater. Det er ikke noe konkret mål og tydelig bevegelse for leseren. I tillegg er det noe ubalanse i dynamikken, som fører til en manglende flyt.

Svømming som mestringsstrategi er et interessant tema, men det virker ikke som om boka er helt løst. Selv om det er mange fine glimt her og der, oppleves helheten som noe retningsløs. Forfatteren skal likevel ha for at romanen er allsidig på den måten at den appellerer til et bredt publikum, både med tanke på kjønn og alder. Om det er en god roman? Det kommer i grunnen bare an på hvor glad du er i svømming.

Nora Aschim
anmeldelser@universitas.no

Plate:

Drama uten «oomph»

Hajk virker for opptatt med å ikke plage naboene i sitt nye album.

Drama
Artist: [Hajk](#)
Label: [Jansen Records](#)

2017 var et vilt år for Hajk. Deres selvtitulerte debutalbum ble stor kritiker- og publikumsnakkis i lang tid. Og ikke uten grunn – perler som «Magazine», «Nothing Left to Say» og ikke minst «Common Sense» viste at det fortsatt romsterte knallsterke indieband i en tid hvor soloartister fikk mest tid i solen. Universitas' egen anmelder var muligens litt streng da første album ble anmeldt, og kalte det «ensformig og forutsigbart».

I musikkår er det veldig lenge siden 2017. Norske ører vil gape over mye og trenger påfyll for å bli påminnet en artists eksistens. Derfor er det så deilig å høre fra Hajk nå, når de endelig er tilbake med albumet «Drama». De er flinkere og mer voksne – musikken har modnet. Men som de fleste voksne vet, så drar man stadig tidligere hjem fra byen, da man stadig blir lettere fyllesyk, og på dette albumet har Hajk valgt å si: «Jeg tar det litt rolig, jeg skal tidlig opp i morgen».

«Oomph» er et lydord ment for å illustrere at noe har en del krutt, at det sparker fra seg og gjør noe bedre. Til tross for at Hajk låter bedre som band og teknisk sett har laget bedre låter, så savnes kruttet og noe av gleden fra deres første album – nemlig den deilige «oomphen».

Albumet er voldsomt bra produsert. På «Get It Right» låter vokalist Sigrid Aase perfekt i miksen over noen behagelige gitarriff og en taktfast tromme. Hun stjeler en del oppmerksomhet fra Preben Sælid Andersen, Hajks andre vokalist. På forrige album vekslet de to mellom å synge leadvokal, da de har et veldig ulikt uttrykk vokalmessig, men Sælid Andersen stemme blir dessverre litt for alvorlig for deres ferske album. Det litt for nøkterne uttrykket gjør dessuten at låtene ikke fester seg like godt hos lytteren.

Som band virker det som de har gått for en litt mer trist og tankefull lyd denne gangen. Den er bedre spilt, men med mindre ungdommelig glede – ja, som siste sesong av «Unge lovende». Her er det lett å bli litt Peter Pan-aktig, og ikke ønske at musikken skal bli helt voksen. Du finner ikke de samme fengende melodiene på dette albumet som du for eksempel fant på låten «Magazine» fra forrige album, eller energibomben «Common Sense». Denne gangen låter Hajk lavere, proffere og tryggere. Ja, det er som om Hajk har flyttet inn i en gammel bygård på Majorstuen, hvor eierne bor i underetasjen.

Peder Ebbesen
anmeldelser@universitas.no

Universitas anbefaler

(følg spillelista på spotify)
Maria Støre, anmelderredaktør

Leaning On Myself - Anna Of The North
Vugger litt, nikker litt

Wicked Rhytm - SKAAR
Deilig dansepop

Desperately - Hajk
Lengter og dagdrømmer

Chili - Pasha
Wofffff! Her blir det liv. Pasha <3

Kulturkalender uke 7

Lysvandring i Botanisk hage	14/2	Serendipfestivalen 2019	13/2-16/2
Botanisk hage inviterer til noe helt utenom det vanlige. Hagen vil lyse opp med skulpturer og lysinstallasjoner, mens forskere forteller om alt fra bier og hav til lysende mat. Hvis du ikke lærer nok av forelesninger, ikke helt forstår deg på miljødebatten (som selvfølgelig er et stort tema hele tiden) eller bare føler deg intellektuelt utilfreds, så ta turen til Botanisk hage på torsdag! Naturhistorisk museum, kl. 18–20		Let's jazz it up! Norges musikkhøgskoles jazzstudenter arrangerer festival for alle musikkelskere der ute. Hvor deilig er ikke det? Flere av konsertene finner sted på selveste musikkhøgskolen (så man kan jo dra bare for å sjekke ut fasilitetene), i tillegg blir det mye deilig musikk på Kulturhuset. Og det beste? Hele festivalen er gratis, med unntak av konserten med NMHs storband. Som min roomie pleier å si: «Er det gratis? Da blir jeg med!» Norges musikkhøgskole og Kulturhuset, gratis	
Single's day	14/2	Veloloppis #10	17/2
«Enten du er singel, i et forhold eller det er helt vilt komplisert har vi lagt planen for valentinsdagen! Dette er åpent for alle studenter på BI/ i Oslo. Vi introduserer to specials, med arrangement på både dag- og kveldstid», står det i Facebookarrangementet. Altså er det åpent for alle BI-studenter i Oslo, eller alle studenter i Oslo? Hvem vet, men det skrytes uansett av billig pils på kveldsarrangementet på The Club. <3 Billig pils <3 Dagtid: Rush trampolinepark, kl 15:00, kr. 105 (kjøp billett) Kveldstid: The Club, kvelden, gratis frem til kl. 23:20		Den kule sjappa Oslovelo byr på bra musikk, kaker, sandwicher, naturvin og... sitteplasser... søndag formiddag! Da er det nemlig duket for nok et loppemarked. Har du også shoppetopp? Perfekt, for det må jo være lov å kjøpe brukt? Døra åpner klokken ti, for de som er våkne da. Oslovelo, gratis, kl. 10: 00	

Tuva Vik, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Dårlig kan være bra

Hvem: [Alle](#) Hva: [Trash](#) Hvorfor: [Fordi man MÅ slappe av](#)

Det har vært en lang dag på lesesalen med akademiske ord og tung tekst. Du er sliten og vil slappe av. Dette bør du gjøre: Dra hjem på rommet og skru på throwback hits på Spotify. Kjenn demingsløse melodiene banke på trommehinnen, og synk ned i sengen. Eller sett på litt «Riverdale», nyt det dårlige manuset og deurealistiske karakterene.

Du krymper deg kanskje når du leser dette, og tenker at man aldri burde høre eller se på noe som ikke er av høy kvalitet. Men det er faktisk utrolig deilig å bruke litt tid på noe som ikke skal være bra, noe du ikke må følge med på. Hør og se på «dårlige ting». Hat det, eller elsk det. Det er det samme. Men du slapper av:)

Kristine Vasland Flåt, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Sett nakenheten på vent

Hvem: [Nudistene<3](#) Hva: [Tvungen påkledning](#) Hvor: [I ditt eget hjem](#)

Liker du å spankulere rundt i stua uten en tråd på kroppen? Lage middag i bare trusa? Lar du panelovnen stå på full guffe hele vinteren slik at du kan opprettholde dine nakne vaner? Det gjør jeg også, men det burde du virkelig slutte med. Nå. Det viser seg nemlig at selv om du ikke kan se noen der ute i mørket, så kan de se deg. Plutselig,

når du minst venter det, finner du en håndskreven lapp på døra di: «Kjære nabo. Vi forstår at du ubekymret kan sprade rundt uten klær resten av året når treet utenfor vinduet ditt er fullt av blader, men på dette tidspunktet er det ekstremt sjenerende. OG barna kan ta skade av det. Mvh naboene dine.» Auch.

Paging Dr. Phil

I denne ukas Universitas kan du lese om NOKUTs studentbarometer, hvor over 60.000 studenter har blitt spurt om sitt forhold til studiene de går på. Terje Mørland, direktør i NOKUT, sier til Universitas at «det overordnede bildet viser at studenter er fornøyde med studietilværelsen sin». Samtidig sier Elsa Skaret, barnehagelærerstudent på Oslo-met, at «folk ikke er fornøyd med organiseringen». Vel, dette er neppe første gang det har vært uenighet om og i et forhold, og Ad notam-redaksjonen kan nå avsløre hva studentene FAKTISK svarte på spørsmål om forholdet til studiet.

– Jeg liker best vanlig misjonær, men fritt sammen-satt bachelorgrad i realfag vil helst bare ha 69, sier en mannlig student. Det er imidlertid ikke bare på soverommet at det slår sprek-

ker for studentenes forhold til sine respektive studier. Også det sosiale livet blir påvirket, og mange føler seg flau over «partneren».

– Hver gang vi er ute sammen med venner skal fi-losofi- og idéhistoriebachelor prate hele tiden, og jeg blir re-dusert til en liten fotnote. Det er så irriterende og flaut – ja nesten sånn at jeg vurderer å slå opp, sier en oppgitt kvin-nelig student til Ad notam-redaksjonen.

På Det samfunnsvitenska-pelig fakultet er problemet muligens aller størst, der flere studenter, som ønsker å være anonyme, kan fortelle til Ad notam-redaksjonen at deres «partnere» kun vil snakke om økonomi og verdenspro-blemer.

– Jeg kan ikke engang gå en tur på butikken uten å få en lekse i konsumprisindeks og forbrukerøkonomi, sier en desillusjonert student til Ad notam-redaksjonen.

Ukas studentvin

PABLO SÅ KLART: I seksten dager har Uni-versitas ligget i kø på Aker Brygge, for en flaske av den ettertraktete Pablo Claro. Gleden var stor da vi endelig kunne ta trikken tilbake til kontoret og helle de edle dråpene i syltetøyglass. Var det verdt det – å fryse i hjel? «Åh, den er god med ost, » sier en ild-sjel i hjørnet, og tar en bit til av

Regine Stokstad, vikari-erende vinanmelder i Universitas

matpakken bestående av en dobbeldekker med Norve-gia i midten. Vår venn Pablo er tung og kraftig, en slags blanding av skogsbær, sukker, balsamico – og anis, så klart! «Skamgoe, » utbryter vestlandsjenta i sofaen og slikker opp rødvinen som er i rennafart nedover dun-jakka. Frosten har virkelig satt seg i kroppen! Vi mel-lom 20 og 23 er enige: vinen er «jævlig god». Når den snart 27 år gamle redaktøren kokett hevder at dette er vinen for en 22-åring, hvis eneste litterære referanse er *Kompani Orheim*... Ja, da er det ikke så mye mer å si om den saken. Det er alltid noen som skal ødelegge den gode stemningen – men det er slett ikke Pablo!

Pablo Claro Tempranillo 2017

Pris: 129,90 kroner

Land: Spania

Alkohol: 14%

Jordan vet hvordan!

I ukas Universitas kan du lese tilsvaret til Universitas-journalist Mikkel Ihle Tandes kommentar i forrige ukes avis om skitne SiO-kjøkken. Gunn Kirsti Løkka, funge-rende boligdirektør i SiO Bolig, fikk dårlig samvittighet da hun leste kommentaren til Tande, og tok derfor en telefon for å avtale et passende tidspunkt for en real runde med de tolv rengjøringsreglene.

[ring, ring]

– Hei, snakker jeg med Mikkel Ihle Tande, journalist i Universitas?

– Ja
– Hei. Jeg heter Gunn Kirsti Løkka og jobber i markedsavdelingen i SiO. Jeg ringer for å følge opp på kommentaren du skrev i Universitas forrige uke om skitne kjøkken, og har et til-bud til deg. Har du to minutter?

– Ja, jeg har allerede fått en tele-fon om noe liknende...

– Ja, riktig. Jeg skjønner. Det er selv-følgelig veldig beklagelig at du har opplevd å flytte inn i en skitten lei-lighet, og jeg er helt enig i at det ikke er bra nok. Som jeg nevner i svaret som kommer i ukas avis, vil vi gjerne komme på besøk for å se hvordan det står til på felleskjøkkenet.

– Det er ikke behov for det. Jeg har jo vasket nå.

– Du har det, ja. Men uansett, når passer det at jeg kommer?

– Eeeh, skal vi se... Kanskje mor-genen på fredag eventuelt? Men det er ikke behov for noe besøk nå som jeg har vasket her.

– Jeg skjønner. Men jeg kan komme i morgen ettermiddag. Ikke tenk på grønnsåpe og mopp – det har jeg selv. Det er fint hvis du rydder før jeg kommer, da. Jeg er tross alt ikke hus-hjelpen din.

– Det er ikke behov for at dere vasker her nå. Jeg ønsker ikke at dere skal gjøre rent her for meg. Jeg tenkte mer på systemet deres i kom-mentaren jeg skrev. Som angår alle, ikke bare meg.

– Ja, riktig. Jeg tenkte også at etter

jeg er ferdig med å vaske kjøkkenet, så kan vi spise middag sammen. Men ikke noe sånn veggis-drit, da. Det regner jeg med er greit for deg?

– Hva var navnet ditt igjen...?

– Jeg heter Gunn. Har du noen hus-dyr jeg bør vite om?

– Hæ?

– Nei, altså hvis du oppbevarer fien-der, slanger og ulver i leiligheten din vil jeg ikke bare til å trekke tilbudet, jeg kommer også til å rapportere deg til Lisbeth DYRhaug.

– Jeg har en ulv.

– Men da så. Helt til slutt: vil du vur-dere din stilling som administrator for «the intellectual dark web»?

– Det trenger jeg tid til å tenke på.

– Den er grei. Snallast!

QUIZJYPLINGENE

- 1. Hva menes når man på nynorsk be-skriver noe som «framifrå»?
- 2. Hva karakteriserer en pamp?
- 3. Hvilke to andre navn er kjærlighets-guden Cupid kjent under?
- 4. Hva het den dødelige kvinnen som Cupid, ifølge den greske legenden, forelsket seg i?
- 5. Hva betyr det latinske uttrykket «amor vincit omnia»?
- 6. Hvem ble nylig første kvinnelige so-loartist til å vinne Grammy-prisen for beste rap-album?
- 7. Hvilken stilling har Aili Keskitalo hatt siden 2017?
- 8. Hvilken avis har hatt redaktører som

Sigurd Allern og Jon Michelet?

- 9. Hvor lang er en kattens drektighets-periode?
- 10. Hva ligger høyest på kroppen – hu-merus eller femur?
- 11. Hvem spiller rollen som «Genie» (ånden) i den kommende Aladdin-filmen?
- 12. Fullfør verset «Now this is the story all about how my life got flipped, turned upside down...»
- 13. Aksel Lund Svindal ga seg nylig som idrettsutøver. Hvor fant hans siste løp sted?
- 14. Hvilket land består av et område der hele 55,6 prosent er under 5 moh.?

- 15. Hvilket afrikansk land har blant annet et våpen av typen AK-47 i flagget sitt?
- 16. Hva heter 29-åringen som sitter i House of Representatives i USA, og har fått stor oppmerksomhet i me-dia siden hun ble valgt inn?
- 17. Hvem er Norges yngste statsminis-ter gjennom tidene?
- 18. Én av en rekke nylanserte emoji-er har fått kritikk for å være for feig. Hva skal denne emoji-er symboli-sere?
- 19. Hva ligger i Pilestredet 30?
- 20. Hvilken bilmodell var mest solgt i Norge i 2018?

av Pernille Solheim og Hans Magnus Meland, journalister i Universitas

SVAR/DOM

- 0-4. Love Island: Innsatsen din her minner STYGT om Tones skjermtid i Love Island - ikkeeksis-terende :)
- 5-9. Ex on the beach: Bitch..... hør her.....
- 10-14. Paradise?: Det later til at du både er DIGG og har noe mellom hodet :) Kanskje det er håp?
- 15-20. Den Unge Mester: Ikke for å være ekkel, men nyhetsredak-tør Henrik Giæver er sjefsquiz-master i Morgenbladet. Nå kan du kanskje tørre å prøve deg på den? :)

1. At det er utmerket, ypperlig 2. Brukt nedsettende om en person som er kommet opp i ledende, godt lønnet stilling innenfor en organisasjon, særlig en fagforening 3. Amor og Eros 4. Psyche 5. Kjærlighet overviner alt 6. Card B 7. Sametimepspresident 8. Klassekampen 9. 58–67 dager 10. Humerus (overarmsbenet) ligger høyere enn femus (lårbenet) 11. Will Smith 12. «And I'd like to take a minute just sit right there, I'll tell you how I became the prince of a town called Bel-Air» 13. Are i Sverige 14. Nederland (55,6%) 15. Mosambik 16. Alexandra Ocasio-Cortez 17. Jens Stoltenberg 18. Mensen 19. Blitz-huset 20. Nissan Leaf

Rebus

av BankID på baksiden

HINT: «Gucci gang, Gucci gang, Gucci gang, Gucci gang». Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Trussel med pistol» Adrian Moene, Una og Live, Dan Børge brekker seg , B&I og Pavedrad i US-marines. Lykke til med denne ukens rebus!